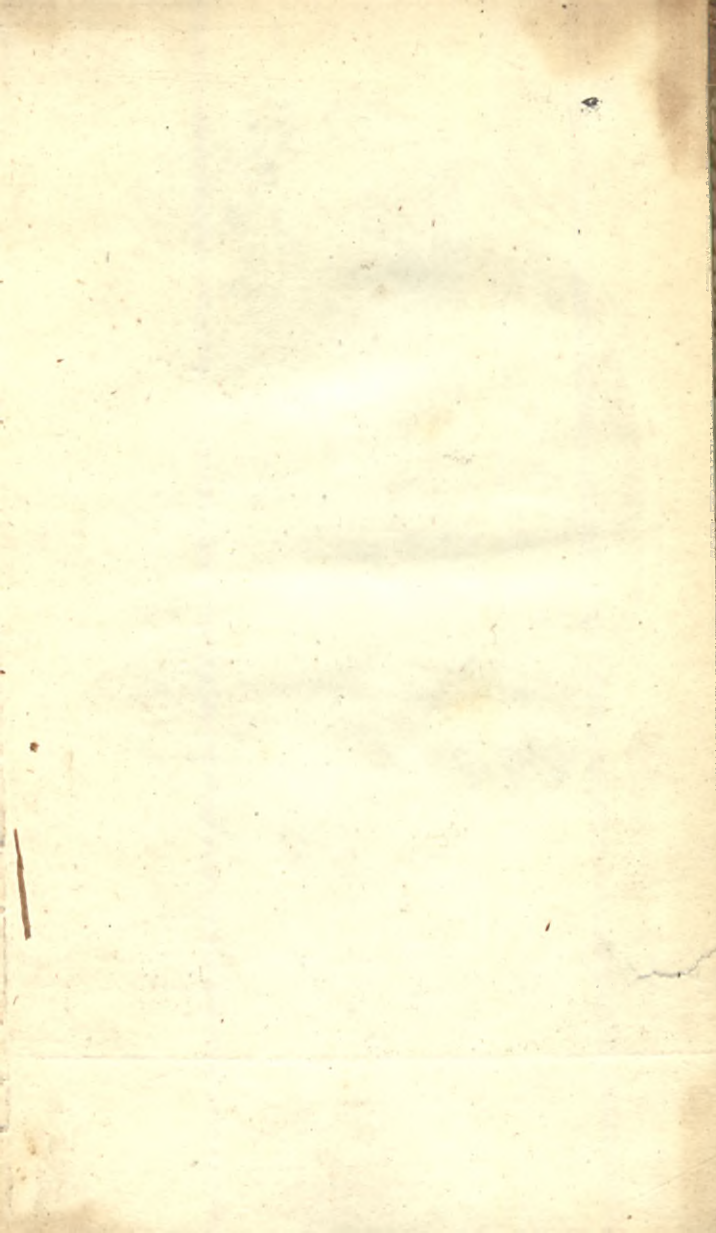

09.96401 Pe 63 h

Admiral Lord Nelson.

Historisk Dagbog

over

Krigen mellem Danmark og Engelland

fra

Rustningernes Begyndelse

til

Baabestilstanden,

holden

af

E. Petersen.

Kjøbenhavn 1801.

Trykt paa H. Goldins Forlag, hos B. Breum.

09.96401

Pe 63

hu

7364

Med det nye Aarhundrede tager en ny Tidspunct i Danmark's Aarbøger sin Begyndelse. Overtys det tilfulde om, at Folkets Lyksalighed ikkun blomstrer der, hvor Freden værner om dets vindstibelige Bestræbelser, har Regjeringen stedse søgt at afvende enhver Fare, der truede at forstyrre Statens Rolighed. Medens en stor Deel af det øvrige Europa ødslede Mennesker og Guld paa at forsvare sine Meninger og sine indbildte Rettigheder, var vort Fædreland en rolig Tilskuer af de Redfelsoptrin, som Menneskeheden, især i det sidste Decennium, gysede ved. Østerrige udtømte for gjeves sine Kræfter for igjen at gjøre Frankrige til et Monarchie, og Engelland, som havde svoret Frankernes Undergang, nedsank midt under sine Erobring i en bundles Gjæld og gjorde ved sin Handlemaade sine Benner til sine Fiender. Med Misundelse saae Britterne paa den Rolighed, vi

nøde, og den Belfand, der hos os var en Folge, ikke af Krigen, men af vor Vindffibelighed. At underkue os og vor Handel, var deres Hensigt; men Tiden dertil, troede de, var ikke kommen endnu. Lidet efter lidet søgte de at bringe deres Plan til Modenhed; deres Capere løb ind i Danske Havne, og optog vore Skibe; deres Ministre førte mod Dannemark et Sprog, som skred imod den Agtelse, man skylder en uafhængig Stat. Endelig indtraf Affairen med Fregatten Freya. Istedet for at give os den Satisfaction, vi med Føie kunde gjøre Fordring paa, sendte man os en Ambassade; istedet for at lade denne fremtræde med Grunde, Undskyldninger og Tilbud om Erstatning, fremtraadte den hos os understøttet af en truende Flaade. Vor Regjering, der har antaget den ædle Grundsatning, at handle moderat og vise sig eftergivende, for saavidt som det kan bestaae med dens Værdighed og Selvstændighed, viste ogsaa her, at Landets og dets Beboeres Vel var dens Hovedsøiemæed: Sagen blev, hvor grov Fornærmelsen end var, bilagt i Mindelighed.

Rusland og Sverrig havde allerede længe, uagtet hiint var Storbritanniens Allierede, seet denne Stats usurperede Herredømme til Gøds; de havde seet; hvorledes den overmodige Nations Herskelyge dagligen tiltog, og hvorledes den misbrugte sin Somagt til at krænke andre Nations Rettigheder og til at forstyrre fredelige Staters Nolighed. Britternes arrogante Fremgangsmaade opfordrede hele Norden til at vaage over Folkeretten og sin egen Sikkerhed, og Ruslands Keiser, som allerede havde prøvet sin Allieredes Tankemaade og sin Fiendes Hvimodighed, havde i Særdeleshed største Grund til at fordre Engelland til Regnskab for den Egenraadighed, hvormed det forbeholdt sig Malta, som det ved en foregaaende høitidelig Forpligtelse havde lovet efter Dens Indtagelse at afstaae til ham. Dannemark, som efter sine eengang antagne Grundsaetninger aldrig blander sig i uvedkommende Stridigheder og derfor eiheller tog mindste Part i denne Misforstaaelse, blev imidlertid af de andre nordiske Magter opfordret til at deeltage i den Convention, de

agtede at oprette, deels for at forsvare deres
 Uafhængighed og deres Flags Ære, deels for at
 betrygge sig mod de Uretfærdigheder, der i nær-
 værende og senere Søkrige saa lettelig kunde be-
 gaaes. For at bestærke sin egen Selvständig-
 hed fandt Danmark det rigtigt at tiltræde denne
 Convention, som i enhver Henseende er overeens-
 stemmende med Folkerettens Grundsætninger og
 hvormed man ikke har havt andet Niemeed, end at
 betrygge sig mod Overlast og Fornærmelser. Eng-
 sseland, som i de senere Tider syntes at have havt
 alt for lave Tanker om Danmark, lod strax læg-
 ge Embargo paa alle de Danske og Svenske Skibe,
 der fandtes i Engellske Havne, for paa denne Maade
 at tvinge Sverrig og os til at fratræde Conventio-
 nen. Preussen derimod behandlede man med mere
 Staaansomhed: Forsikringerne om Storbritanniens
 fredelige Sindsaag vare saa overdrevne, at de snar-
 ere robede Frygt end Tilbøielighed til Fred. Men
 ikke nok med, at man havde tilladt sig at gjøre
 Beslag paa Handelskibe fra en Nation, som aldrig
 havde fornærmet Storbritannien, ja, som uagtet
 sine Venstabstractater med denne Stat havde maant

tet. ubstaae mange Krænkesser, Iod og Britterne
 de Danske Skibe, som fredeligen gif i Søen, op-
 bringe ved deres Capere og armerede Skibe. Dens
 ne Fremgangsmaade, forenet med de store Kustvæn-
 ger, som bleve gjorte i Engelland, for at ansalbe
 Norden og efter al Sandsynlighed i Særdeleshed
 Dannemark, bevægede vor Regjering til at serge
 med mueligste Iver for Rigets og Landets Forsvar.
 Man vedblev vel endnu fra Engellands Side at
 underhandle med Dannemark, men Sproget, man
 førte, røbede aabenbar, at man kun vilde forkrække
 os. Vor Forfatning var critisk. Vinterens Milde-
 hed i Sønden henstilte det til Engelland at nærme
 sig vore Kyster, naar det fandt for godt. Natu-
 rens Strængthed i Norden holdt endnu vore Con-
 trahenter Russerne bundne med Isens Lænker. Men
 overbeviste om vor retfærdige Sag og en ikke ud-
 sluttet Høielse af, hvad vore Forfædre havde været
 under Frederik den Fjerde og hans Forgjængere,
 var Regjeringen som Folket og Folket som Regje-
 ringen langt ophøiet over den Lænke, at lade
 sig foreskrive Love af andre Stater, saa længe
 der gaves Mænd, Rugler og Krud i Dannemark.

Vi glemte Faren og saae roligen Engelland sammenkræfte Uveirsskyerne over vort Hoved; men vi glemte ikke efter vore Kræfter at berede os til at modtage den indbildske Fiende. De overordentlige Foranstaltninger, der blev gjorte for at varne om vort Fædreland, toge med Narhundredet deres Begyndelse. De sigtede i Fersningen kun til at sikre os i muelige paakommende Tilfælde, men de fik snart en bestemt Gjenstand, som man maatte have for Nine ved dem. Folgen lærte os, at vi ikke bedroge os i vore Formodninger, og at den Stat handler viselig, som i Fred tænker paa Krig.

Vor Dagbog skal tage sin Begyndelse med dette Narhundrede.

Januarii 1801.

For at være beredt paa, hvad der mueligen kunde forefalde, blev der paa Frederiksværk heri Sjælland oprettet et bestandigt frivilligt Corps, som efter Stedets nærværende Folkemængde bestemtes til at bestaae af 800 til 1000 Infanterister, 200 Cavallerister, 100 Artillerister, 100 Jægere og 100 Matroser, og som ikke i Krigstider

skulde bruges til andet end Egnens Forsvar. Hvo, der nedsetter sig ved Værket, er pligtig til at deeltage i dette almindelige Forsvarsvæsen, men dog fritager denne Indretning ingen fra det Forhold, han staaer i til Enroulleringsvæsenet. Mandstabet skal øves i Vaaben det hele Aar igjennem, dog ingensinde over fire Gange hver Maaned. Artilleriet bestaaer af 2 Stykker halvtredjündstyvpundige Morsere, 4 Stykker attenpundige, 10 Stykker tolvpundige, 4 Stykker sevpundige, 4 Stykker trepundige og 2 Stykker eetpundige Canoner. De Commanderende ved Corpsset ere tilladte at bære Feldttegn af grøn Sikke, ivirket med Guld, og blive beskikkede af Regjeringen. Herr General, Krigs-Commissair Administrator Hasler blev udnævnt til Høistcommanderende, og Inspecturen ved Værket Herr Escherning og Inspecturen over Godsferne Herr Fensmark til Befalingsmænd. Til Underbefalingsmænd er der af Bondestanden udnævnt 9 og af de øvrige Embedsmænd, Betjente og Messere ved Værket og Godsset i alt 27. Beskostningerne for Corpsset ere bestemte til 2700 Rdlr. aarlig, hvoraf hver af de ommeldte to Bes

salingsmand er tillagt 200 Rdlr., hver af de ni Næstcommanderende 100 Rd. og hver af de øvrige Officierer ved Corpset fra 50 til 3 Rigsdaler aarlig i Gage.

Den 8de Januarii blev der fra Kjøbenhavn nedsendt 100 Mand til Cronborg for at arbejde paa Fæstningsværkets Istandsættelse.

Til Grændsernes Beskyttelse i Krigstider mod fiendlige Overfald blev der, efter en Forordning af 19 Januarii, overalt i Danmark oprettet et almindeligt Landværn af alle de Tjenstdygtige af Bondestanden, der forhen havde tjent under Militæret, og ikke ere over fem og fyrgetyve Aar gamle. Dets Bestemmelse er blot at forsvare den Egn, de ere bosatte eller opholde sig i. Hvert Amt har, efter Inddelingen, paa Regjeringens Bekostning faaet sin egen Fane, og Landmanden viser ved den Glæde, hvormed han fremtræder til Landets Værn, at han erkjender Regjeringens vægne Omhu for det Almindeliges Vel og Sikkerhed.

Herr General-Major Waltersdorf blev overdraget Bestyrelsen af Telegraphernes Oprensning. Efter deres Størrelse ere de anbragte paa

hver to Mile. Efterretningerne fra Holsteen sig-
naliseres over Fyen og Sprogøe for at kunne
indløbe des hastigere.

Den 30 Januarii approberede Kongen efter
det Danske Cancellies Forestilling et indkommet
Forslag af Stadshauptmandskabet i Kjøbenhavn
angaaende en forbedret Organisation af det bor-
gerlige Militaire i Hovedstaden. I Følge denne
Approbation ere Borgerskabets tolv Compagnier
blevne inddeelte i tre Divisioner, hvoraf hver com-
manderes af en Major, som er forundt Rang med
Capitainerne i Armeen, og har hvert Compagnie
faaet en Stabscapitain med Secondlieutenants-
rang. Borgercapitainerne, som have Compag-
nier, ere ansatte i Rang med Premier-Lieutenanter
i Armeen, og det hele borgerlige Militaire har
faaet en daglig tjenstgjørende Premiermajor. Ved
Resolutionen yttrede Regjeringen, at Den, overbe-
viist om, at de borgerlige Militaire visde i den bi-
faldre Forandring og den Udmærkelse, deres Offi-
ciere derved have faaet, finde et nyt Beviis paa den
Opmærksomhed, Den skjenker denne Stat, ogsaa
ventede, at Borgerkabet med fordoblet Lyf

og uførtroden vilde stræbe fuldkommen at lære alt, hvad Stadens kjætte Forsvarere vor forstaae, naar de med Held skulle kunne virke til dette Niemeed; at Den derfor ikke tvivlede paa, at jo Stadshauptmanden bestandig vilde vaage over, at Borgerkabets nye Lemmer tilbørligen blive tillærte og jævnligen øvede i Vaaben, paa det det hele Borgerkab kunde dannes til, naar Omstændighederne kræve det, at svare til sin Bestemmelse, og endeligen, at Den af Cancelliet ventede sig forelagt til Approbation en udførlig fra Stadshauptmanden indhentet Plan med Cancelliets Betænkning angaaende Borgercompagniernes bedre Inddeling, Officierenes hensigtsmæssige Avancement, og hvad der ellers kunde bidrage til det borgerlige Militaires større Fuldkommenhed.

Ligesaa approberede og Kongen paa det Danske Cancellies Forestilling en Plan af Herr Major Boye Junge angaaende det Kjøbenhavnske borgerlige Artillerie-Corpses Forøgelse. I Følge denne Approbation er dette Corps blevet forøget med et tredie Compagnie, en Premiermajor, en Secondmajor og tre Stabs capitainer; Majorerne forunds

te Rang med Capitainer, Compagniecheferne med Premierlieutenanter og Stabscaptainerne med Secondlieutenanter i Armeen; Stadshauptmanden, Chefen for det Borgerlige Artillerie og Brandmajoren erklærede berettigede til at foreslaae saadanne Mænd til Officiere, som besidde fornøden Duelighed dertil og ere bekjendte for deres Nøttskaffenhed, uden at see paa, hvilke af disse Corps de henhøre til, og antage til Underofficiere hvem de ville enten af deres egne eller andre Corps, naar det kun skeer med deres Chef's Samtykke, og endelig de Pibere og Tambourer ved det borgerlige Artillerie, som ikke ere Professionister og derfor ikke kunne nyde godt af Corpsets Privilegier, tilladte at ernære sig som Høkere og Oltappere uden at tage Borgerskab paa disse Haandteringer.

Februarii 1801.

Endskjønt man ved denne Maaned's Begyndelse endnu haabede at see Engelland betænke sig og redressere den Feil, det havde begaaet ved at lægge Embargo paa vore Skibe, ansaae man det dog fornødent at belave sig paa, hvad

der kunde møde, til hvilken Ende Sø-Statens Rustninger og Militairets Organisation fremdeles blev fortsat med største Iver.

Den 7de Februarii blev der fra Kjøbenhavn affendt tvende Kongejagter med Ammunition for Fæstningen Cronborg. Samme Dag lagde ogsaa Orlogsskibet Elephanten paa 70 Canoner under Herr Capitain Thuns Commando ud paa Itheden, for der at ligge som Blotskib til Stadens Defension.

Den 10 Februarii havde de to Batailloner let Infanterie, som befandt sig i Garnison i Citadellet Frederikshavn, faact Ordre at holde sig færdige til Afmarsch for at indquarteres i Fiskerbysterne mellem Kjøbenhavn og Helsingøer. Ligesaa var Urveprinds Frederiks Regiment og Sjellands Regiment beordrede at holde sig beredt til paa nærmere Ordre at marchere til Cronborg for at besætte Fæstningen. Frimændene af Kjøbenhavns Garnison vare alle indkaldte. I Helsingøer, Hirschholm og flere andre Steder organiserede der sig Fricorps til disse Steders Forsvar.

Den 15 Februarit afgik en Commando Artillerie fra Kiøbenhavn til Cronborg.

Til Chef for de til Nhedens Defension foiede Anstalter udnævnte Admiralitetet Hr. Commandeur Fischer. Ligesaa blev Herr Commandeur, Capitain Nielsen udnævnt til Chef for Orlogsskibet Sjælland; Herr Capitain N. S. Gyldeufeldt for Blokskibet Mars; Herr Capitain J. Arenfeldt for Orlogsskibet Holsteen; Herr Capitain F. A. Bruun for Blokskibet Dannebrog; Herr Capitain H. C. Sneedorff for Fregatten Frederiksværn; Herr Capitain P. C. W. Brown for Fregatten Iris; Herr Capitain E. Bruun for Defensionskibet Charlotte Amalie; Herr Capitain H. H. Koeftod for Fregatten St. Thomas; Herr Capitain P. G. v. Thun for det udlagte Blokskib Elephanten; Hr. Capitain A. de Thurah for Blokskibet Indfødsretten; Herr Capitain, Lieutenant H. B. v. Holsteen for Fregatten Elden; Herr Capitain, Lieutenant C. L. Egede for Skjotprammen Rendsborg; Herr Capitain, Lieutenant C. F. Fabritius de Tengnagel for Briggen Sarpen; Herr Capitain, Lieutenant J. Gether for

Briggen *Nidelven*; Herr Capitain, Lieutenant C. P. Holtmann for Cavallerieprammen *Aggershuus*; Herr Capitain, Lieutenant C. N. Kothé for Cavallerieprammen *Nyborg*; Herr Premier, Lieutenant J. C. Hauch for Fregatten *Cronborg*; Herr Premier, Lieutenant C. P. Lillienfeld for den synkesfrie Fregat *Hjelperen*; Herr Premier, Lieutenant C. Høhlenberg og Herr Premierlieutenant L. Fabricius for to Canoneerbaade og til Commandeure for Canonbaaddivisionerne; de Herrer Premier, Lieutenanter C. N. Meier, E. Fasting, C. F. Perche, C. L. Linstow og E. Wilde, og de Herrer Second, Lieutenanter J. N. Müller, J. N. K. Hensler, C. Grove og C. C. Lous hver for en Canoneerbaad.

Fremdeles blev characteriseret Second, Lieutenant Herr P. W. Valentinsen udnævnt til Maanedslieutenant med Premier, Lieutenants Character, og de Herrer Styrmand H. B. Randsdulf, J. F. Smith, A. Frantzen, C. Jørgensen, C. E. Maton, P. H. Böhne, C. H. Helt, J. Hermanssen, D. C. Flor,

J. Frøhm, P. P. Voigt, D. H. Lorenzen, H. Meinertz, J. Corlsen, J. J. Rosenkilde, H. W. Bang, C. Møller, L. Steege, P. G. Narestrup, J. E. Krøyer, J. N. Lellesen, J. J. Kornbek, J. J. Heier, C. F. Lyndbye og C. Mengel ligeledes til Maanedslieutenanter med Tilladelse at bære Feldttegn og Sø-Officiers Uniform, dog uden Epaulet paa Skulderen.

Fra Kjøbenhavn og Frederiksværk affendes tes der næsten dagligen Transporter af Ammunition til Cronborg.

Den 20 Februarii blev der udstædt en Rappet og Generalpardon for alle dem af Land- og Sø-Staten, der befinde sig udenlands og inden dette Aars Udgang komme tilbage til deres Fædreland. Denne Indkaldelse og General-Pardon er af følgende Indhold. „Da Hans Majestæt til Krigsstaadens Bemanding behøver alle de af Sine Søfolk, der fare med fremmede Skibe, saa befales alle de Danske og Norske Søfolk, der befinde sig udenlands, at søge ufortovet at komme tilbage til deres Fædreland og mel-

de sig hos Enroulleringsofficieren paa det Sted i Hans Majestæts Riger og Lande, de ankomme til. Og da Hans Majestæt er forsikret om, at Allerhøiſtsammes modige og ærefjære Søfolk ikke vilke efterlade efter denne Indkaldelse at indstille sig, saa erklæres, at saavel de, der ere undvigte af Hans Majestæts Tjeneste, som de, der uden Tilladelse og Pas have forhyret sig med fremmede Skibe, skulle, naar de igjen inden dette Aars Udgang indfinde og melde sig, være befriede for den Straf, som de ved ommeldte deres Forhold have paadraget sig, og igjen nyde alle de Friheder, Privilegier og Rettigheder, som i Folge Sø-Enroulleringsforordningerne ere forundte Danske og Norske Søfarende. Derimod skulle de, der ikke i det ommeldte Tidrum efterkomme denne Indkaldelse, ansees for troløse og uværdige til Hans Majestæts Naade. Paa lige Naade og under lige Betingelse indkaldes og benaades ogsaa alle de, der ere undvigte fra Landkrigsmagten, naar de nemlig frivillig komme tilbage og ufortøvet ved Ankomsten melde sig ved de Regimenter eller Corps, de ere bortgaaede fra. Dog strækker den Efter

givelse af Straffen, der under de forudsatte Omstændigheder tilsiges dem, der høre til Land, og Sø, Staten, sig ikkun til dem, der blot ved Desertation have forbrudt sig, følgelig ere ikke de, der have begaaet andre Forbrydelser, qualificeres de til denne Pardon.

Denne Erklæring og Forsikring er ikke allene gjældende for dem, der ere undvigte fra Danmark og Norge, men ogsaa for dem, der ere bortgaaede fra Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen, Herstabet Pinneberg, Brevskabet Ranzau og Staden Altona og befinde sig udenlands, være sig enten de høre til Sølægderne, den faste Stot, Marsjtjenerne, de Nationale eller de Sevorbne, til hvilken Ende den ikke allene er bleven bekjendtgjort i de offentlige Tidender, men ogsaa, hvor det behøvedes, opslagen og læst fra Prækestolene til alle Vedkommendes Efterretning.

Den 25de Februarii bleve Artilleriets 600 Nationale indkaldte til Corpsen. Magistraten bekendtgjorde dette for Borgerstabet, paa det man

kunde holde sig beredt med Nvarkeer for dem mod de sædvanlige Indquarteringspenge i Exerceertiden.

Martii 1801.

Den 5 Martii reiste Hans Kongelige Høi-
hed Kronprindsen med Herr Kammerherre Steen
Bille til Helsingøer, hvor han antom om Aftenen
Klokken 10 i en Bogn med tre Spænd Heste uden
Escorte, og blev med Fryderaab modtagen og led-
saget til sit Logis. Gaderne, han kom igjennem,
vare illuminerede. Om Morgenen Klokken syv
tog han Fæstningen Cronborg i Diesyn, seilede
derpaa Klokken elleve over til Helsingborg, hvor
Kongen af Sverrig befandt sig, beværte ham
til Middag og havde en Conference med ham, og
kom igjen om Aftenen Klokken sex tilbage til Hel-
singøer, hvorfra han strax reiste op til Kjøbenhavn.

Den 5 og 6 Martii lagde Orlogsskibet Sjæl-
land paa 74 Canoner under Herr Commandeur-
capitain Brøer, Orlogsskibet Holsteen paa 60
Canoner under Herr Capitain Ahrenfelt, Fre-
gatten Iris paa 40 Canoner under Herr Capitain
Wessel Braun og Briggen Carpen paa 18 Ca-

noner under Herr Capitain Sauritius Zeng-
 nages ud af Bommen. Ligeſaa lagde Drilogs-
 ſkibet Mars paa 64 Canoner under Herr Generals
 Adjutant Capitain Guldensfelt og Drilogsſkibet
 Dannebrog under Herr Capitain Serbinant
 Braunn, begge ſom Bloſſkibe, ud paa Nibe-
 Herr Commandeur: Capitain Sammerherre G. M.
 Willer blev udnævnt til Stabschef for Drilogsſki-
 bet Dannevær, Herr Capitain Miſſerigb til
 Geſaa for Bloſſkiberstogarten, Herr Capitain Ni-
 gge for Bloſſkibet Ørveſtehen og Herr Capitain
 G. D. Brandt for Bloſſkibet Svilland. Com-
 mandoen paa Drilogsſkibet Tre Kroner blev over-
 draget Herr Commandeur, Capitain Mielſen
 iſſebet for Commandoen paa Drilogsſkibet Sjælland,
 ſom efter senere Befæmmeſe overdroges Herr Com-
 mandeur: Capitain Brøer; og Herr Premier-
 Lieutenant B. M. Ericſen til Commandoen paa
 en Canonerbaad, ſom Herr Premier, Lieutenant
 Rinſonv formeddelt anden Sjæmmeſe var fratrædt.
 Fremdeles bleve Gabetterne J. O. Clemens,
 M. G. Geberfeldt, G. O. Necker, G. S.

Gyldenpalm, A. Holsteen, J. A. Thunboe, J. C. Falsen, E. C. Ely, J. P. Dodt, H. H. Wædele og J. Lund udnævnte til Maanedss-Lieutenanter med Anciennitet for dem, der tages fra Coffardiesarten. Ligesaa bleve endvidere de Herrer Styrmand S. Willem, J. J. Holm, J. P. Holm, E. M. Sonde, N. G. Langemark, P. Groth, J. Bertelsen, P. Justesen og J. P. Haas ansatte til Maanedss-Lieutenanter paa Flaaden.

Fra Kjøbenhavn og Frederiksværk bleve fremdeles adskillige Fartøier affendte med Ammunition for Cronborg.

Paa de Danske Bredder af Elven begyndte man at opkaste Batterier. Til Altona ankom der fra Glückstad tre armerede Skibe, og i Nærheden af denne Stad blev der henlagt en Deel Cavallerie indtil nærmere Ordre.

Den 5 Martii kom der en Coureur fra Engelland til det Engelske Gesandtskab i Kjøbenhavn. Den Engelske Charge d'Affaires Herr Talbot fra Stockholm, som allerede fra Kjøbenhavn havde tilraadt sin Reise til Engelland, mødte i Corsøer den

engelske Coureer, og da han ventede, at denne maaskee medbragte nærmere Forholdsordres for ham, saa vendte han tilbage igjen med ham til Kjøbenhavn.

Den halve Deel af det Nationale, der hører til de sex Infanterie-Regimenter, som udgjøre Kjøbenhavns Garnison, blev efter Cancellieordre af 4 Martii indkaldte til Regimenterne, for at indquarteres heri Staden; dog bestemtes Indquartering for det Nationale, der hører til Musketeer-Compagnierne af det Sjællandske Regiment, kun til Regimentet skulde afgaae til Helsingøer, hvilket allerede var fastsat til saa Dage derefter.

Den 7 og 9 Martii lagde Drlogsskibet Danemærk paa 74 Canoner under Herr Commandeur, Capitain Kammerherre *Wille*, Drlogsskibet Tre Kroner paa 74 Canoner under Herr Commandeur, Capitain *Riegelsen*, Drlogsskibet Indfødsretten paa 64 Canoner som Blokskib under Herr Capitain *de Thura*, og det synkesfrie Skib Hjælperen paa 20 Canoner og 3 Mørsere under Herr Lieutenant *Lilienstjold* ud igjennem Bommen.

Den 10 Martii lagde Skjotprammene Nyborg under Herr Capitain-Lieutenant *Rhode*, Aggers,

Huus, under Herr Capitain, Lieutenant Holter, man, og Rendsborg under Herr Capitain, Lieutenant Egede, hver af disse Skjotpramme paa 20 Canoner, ud paa Rheden.

Den 12 Martii affeilede den Engelse Flaade under Admiralerne Hyde Parker og Lord Nelson fra Yarmouth for at gaae til os. Denne Flaade bestod ved dens Udlob af 25 Linieskibe, hvoraf Admiral Parker befandt sig paa Skibet London, som fører 98, og Lord Nelson paa St. Georg, som ligeledes fører 98 Canoner, 4 Fregatter, 8 Bombardeer-skibe, 10 Canoneerbaade, 4 Chalupper og en stor Deel Brandere. Den havde 3000 Mand Landtropper om Bord, skulde i Leith, hvor flere Skibe skødte til den, indskibe et lige Antal Militaire og havde desuden en stor Deel erfarne Lodser med sig. Blandt de Skibe, der udlob fra Yarmouth, var der foruden de ommeldte to Admiralskibe: Monarch, Bellona, Saturn, Romilies, Russel, Ganges, Warrior og Defence, hvert paa 74 Canoner, Agamemnon, Leyden, Texel, Raisable, Prindsesse Orange, Agincourt, Veteran, Monmouth, Ardent og Polyphemus, hvert paa

64, Madras og Glutton, hvert paa 54, Assistance og Isis hvert paa 50 Canoner, Fregatterne Waackzambeid, la Blanche og la Desiree, Bombardeerstibene Hecla, Terror, Explosion &c. Man seer, man havde æstet os det godt.

Den 13 Martii bleve Batterierne paa Kjøbenhavn's Rhed besatte med en Bataillon af Arveprinds Frederiks Regiment. Den anden Bataillon blev paa denne Tid excerceret med Canoner, for at kunne bruges i Citadellet Frederikshavn, hvor den blev bestemt til at indquarteres. Herr Lieutenant Laub af Artilleriecorpset havde faaet Ordre med 20 Mand Artillerister at forsøge Besatningen paa Batterierne, for derfra, om det behøvedes, at skyde med gloende Kugler. Briggen Sarpn gik samme Dag til Seils til Nordsøen.

I Norge arbejdede man paa at armere adskillige Coffardieskibe til Havnenes Beskyttelse, og ligesaa bleve Kystbeboerne der bevæbnede. Den øvrige Halvdeel af det Nationale var nu ogsaa indkaldt til at møde ved Regimenterne i Kjøbenhavn.

Til Skibschefer ved Defensionsvæsenet blev endvidere af Admiralsitetet udnævnt: Herr Captain

Fabritius for Fregatten Frederikssteen; Herr Premier-Lieutenant Fasting, som forhen havde havt Commandoen paa Canoneerbaaden Glensborg, for Skjotprammen Aggershuus, hvilken sidste Herr Capitain-Lieutenant Holt ermann, for at bruges til anden Tjeneste, fratraadte; Herr Premier-Lieutenant v. Deurs igjen for Canoneerbaaden Glensborg, og Herr Capitain-Lieutenant Acl e l e i e for Kongejagten Seormen, som var bestemt til Vagtskib i Beltet.

Fremdeles udnævnte Admiralitetet Herr Commandeur, Capitain L. H. F i s t e r til Chef for Dr. logsskibet Neptunus; Herr Capitain C. v. T h u n for Drlogsskibet Baldemar; Herr Commandeur D. L u t k e n for Drlogsskibet Kronprindsesse Marie; Herr Commandeur L u t z a u for Drlogsskibet Arveprinds Frederik; Herr Kammerherre Commandeur J. B i l l e for Drlogsskibet Prindsesse Sophie Frederike; Herr Commandeur, Capitain H e r b s t for Drlogsskibet Skjold; Herr Commandeur, Capitain G r i b for Drlogsskibet Odin; Herr Commandeur, Capitain S c h u l t z for Drlogsskibet Justitia; Herr Commandeur, Capitain H o l s t e e n for

Orlogsskibet *Kovisa Augusta*; Herr Capitain *Lindholm* for Orlogsskibet *Ditmarsken*; Herr Premier-Lieutenant *Juel* for Canoneerbaaden *Staværn*; Herr Second-Lieutenant *N. Wulf* for Canoneerbaaden *Nykjæbing*, og de forrige Cheser paa disse sidste Canoneerbaade commanderede til anden Kongelig Tjeneste.

Den 14 Martii lagde Orlogsskibet *Jylland* under Herr Capitain *Brandt* og Orlogsskibet *Wagrien* under Herr Capitain og Generaladjutant *Riisbrigh*, begge som Blokskibe, ud paa Njeden; ligesaa gik og Briggen *Nidelven* paa 18 Canoner og Canoneerbaadene *Ahrendal*, *Nalborg*, *Odense*, *Langeland*, *Christiansund*, *Stege*, *Nassov*, *Nykjæbing*, *Staværn* og *Glensborg* samme Dag ud igjennem Bommen.

Den 17 Martii lagde Blokskibene *Charlotte Amalie* under Hr. Capitain *Eusebius Bruhus*, Blokskibet *Provestenen* under Herr Capitain *Kunges* og Fregatten *Cronborg* under Herr Lieutenant *Sauchs* Commando ud paa Kjøbenhavns Njeb.

Den 18 Martii udkom der en Kongelig allernaadigst Placat saaledes lydende:

„Da alle de Matroser, som nu ere samlede her, nødvendigen maae bruges til Besætning paa Vore Krigsskibe, og Vi desaaarsag behøve et stort Antal arbeidsfært Mandskab til at fremme visse andre Dele af de Forsvars-Anstalter, som Vi have anordnet til Fædrelandets Værn og Betryggelse, hvortil der ikke udkræves egentlig Sømandskundskab, saa befale Vi herved, at Magistraten i Kjøbenhavn og de vedkommende Øvrigheder i de andre Kjøbstæder skulle i Vort Navn opfordre alt det arbeidsfære Mandskab, som opholder sig under deres Jurisdictioner og ei, formedelsi andre undersøttelige Pligter eller nyttige og uundværlige Haandteringer, have lovligt Forsald, at de anmeldes sig til ovenanførte Vor Tjeneste inden fire Dages Forsløb. Mandskabet heraf Staden melder sig hos Politimesteren, og paa de øvrige Steder hos Stiftamtmandene og Amtmændene, samt, hvor disse ei selv boe, hos Magistraterne eller Byfogderne. Vi tillige herved saadanne Frivillige, at de, foruden fri Underholdning og den Betaling, som er bestemt for Vore enrøusserede Søfolk, skulle frax ved deres Intagelse hver nyde en Gave a

15 Rd., saa skulle de og i Sygdomstilsælde nyde frie Lægemidler og Pleie. Vore Embedsmænds Nidkjerhed, i Forening med Vore kjere og troe Undersaatters Mod og Lyst til at varne om det elskede Fædreland, lader Os haabe, at denne Vor landsfaderlige Opfordring vil verdt tilstrækkelig til at bevirke det tilsigtede Niemærke, og at Vi kunne undgaae den Ubehagelighed ved Tvang og Præsumption (som ellers er det sædvanlige Middel i deslige Tilfælde) at tilveiebringe det fornødne Mandskab til Vor og Statens Tjeneste."

Kjøbenhavns Magistrat opfordrede derpaa Dagen efter i Kongens Navn alt det arbejdsføre Mandskab, som opholdt sig i Staden og paa dens Grunde; og ei formedelt andre undersøttelige Pligter eller nyttige og uundværlige Haandteringer havde lovligt Forfald, til at melde sig inden fire Dages Forløb hos Kjøbenhavns Politimester Herr Justitsraad H a a g e n. Opfordringen blev understøttet med følgende Opmuntring.

„Den Lyst og Mod, som besjeler Dannemand til at varne om Konge og Fædreland, er Borgen for, at Hans Majestæt ikke vil vorde sat i det ube-

hagelige Tilfælde, at forskaffe sig ved Evang og Prædning det til Allerhoistfammes og Statens Tjeneste fornødne Mandskab, men at enhver, der ikke maatte være i det lovlige Forsald, Placaten ommelder, frivillig vil bidrage alt, hvad der til hiin Tjeneste nu udfordres."

Af Overlofsen Herr Commandeur, Capitain **L o v e n ø r n** blev der for de Søfarende bekjendtgjort, at der af de Tønder, som sædvanligen udlægges paa Kjøbenhavns Rhed, ikke, formedelst Omstændighederne (nemlig den Engelske Flaades Forventning) for det første udlægges andre end Dragøe Sanders Tønde, hvorfor det altsaa vilde blive fornødent for dem, der komme Sønden fra og behøve det, betimelig at forsyne sig med Lodser.

Vore Udrustninger bleve daglig fortsatte med yderste Anstrængelse, og Defensions-Linien paa Kjøbenhavns Rhed var paa denne Tid allerede temmelig bragt i Stand. Borgerstabet, saavel i Kjøbenhavn som de andre Danske og Norske Stæder, øvede sig flittig i at bruge Vaaben. I Bergen blev der af de unge Mennesker, som ikke vare indlemmede under Borgerstabet, oprettet et Fricorps

Artillerister, som dagligen tiltager i Mængde og af de Kongelige Artillerie-Officiere øves i at omgaaes med Canoner. Fædrelandsfjærligheden viser sig under Krigsurolighederne i alle Stænder i det fordeelagtigste Lys. Endog en Sognepræst i Sjælland skal ved at andrage sit Sogns Ønske om at maatte organisere sig til Landets Forsvar, have tilbudet sig at underholde en Mand for sin egen Regning og tjene Staten med de militaire Kundskaber, han har havt Leilighed til at erhverve sig.

Ogsaa i det Holsteenske arbejdedes der paa denne Tid af alle Kræfter paa Militairets Organisation. Man sammentræk der et Corps Danske Tropper, som for det første skulde bestaae af 12000 Mand og som hans Høiførstelige Durchlauchtighed Prinds Carl af Hessen havde faaet Commandoen over. De Holsteenske og Schlesvigiske Regimenter vare allerede beordrede at holde sig marchfærdige, paa det de, inden 6 Timer efter nærmere Ordre, kunde tiltræde deres March. Grenaderene af de Jydskke Regimenter vare den 19 Martii passerede gjennem Schlesvig, for at formeere en Brigade under Herr General Bechtold.

heim's Commanado. En Deel af det Schlesvig'ske Cavallerie skulde i de første Marchdage selv transportere Fouragen paa deres Heste. Hos Borgerskabet i Schlesvig var der bestilt Vogne til Bagagens Transportering for Regimentterne. Til Tzehoë, som Cavalleriet forlod, var der fra Rendsborg beordret 1300 Mand Infanterie og Artillerie. Det første Livregiment Hytterie, som commanderes af Prinds Christian af Hessen, Prinds Carl's næstældste Søn, skulde stationeres for det første mellem Altona og Tzehoë.

Ved Militair-Staten er der skeet mange Avancements. Til Maanedslieutenanter ere endvidere de Herrer Styrmand P. Ri som, Rosen, C. A. Müller og H. Hoff blevne ansatte.

Engelland vedblev endnu at smigre Preussen og opbringe Danske og Svenske Skibe. Dets Hensigt er afgjort at soutinere sit Formynderskab over os, og dertil sigte alle dets Negotiationer. Men den Iver, hvormed Regjeringen her sørger for at sætte os i fornøden Forsvarsstand og berede os paa, hvad der kan møde, lader os haabe, at Den ikke underkaster sig denne opblæste Na-

tions ubillige Fordringer, men, understøttet af sit Folk, værner med Dannemod om Fædrelandets Frihed og Selvstændighed.

Den Engellske Charge d'Affaires Herr Drummond og den senere hidsendte Negotiateur Herr von Sittard, Secretair ved det Engellske Statskammer og Medlem af Parlamentet, forlangte at blive erkjendte for Engellske Gesandter og overlevere deres Creditiver, men fik til Svar, at saalænge Engelland ikke havde ophævet den Embargo, det havde lagt paa vore Skibe, og ophørte med at forstyrre vor Seilads, ansaae det Danske Hof det under sin Værdighed at erkjende dem for Gesandter og modtage deres Creditiver, med mindre de vare befuldmægtigede til at forsikre Dannemark om Embargoens og de øvrige Fiendtlighedens prompte Ophævelse.

Den 20 Martii kom den Engellske Fregat *Blanche* paa 44 Canoner og 350 Mand's Besætning, ført af Capitain *Hammond*, under Parlementair, Flag paa Helsingøers Rhed. Efter foregaaende Underhandling med Briggen *Sarpen*, som ogsaa laae paa Helsingøers Rhed, sendte den en Baad med samme Flag og to Officiere i Land.

Den ene af disse afgik strax i Følge med en Jægers Officier til Kjøbenhavn. Den Engellske Flaade var nu kommen i vore Farvande og befandt sig mellem Skagen og Binge.

Den 21 Martii lagde Fregatten Elven under Herr Capitain-Lieutenant Baron v. Holsteens Commando ud paa Nheden. Den Engellske Flaade befandt sig nu ved Torcko, hvor den havde lagt sig til Ankers. Fra Nakkehovedet kunde man denne Dag see en Engellsk Fregat, som signaliserede med blaat Flag og Dansk og Svensk Gjøb. I Helsingøer begyndte man at flytte. Paa Cronborg, Nakkehoved og Kullen vare Fyrene allerede slukkede, og til at slukke Fyrene paa Skagen og Anholt blev der nu ved en affendt Expreffe feiet Mastalt.

Den 22 Martii afgik der 2 Batailloner let Infanterie og en Esquadron Husarer til Amager. I Citadellet Frederikshavn blev den første Bataillon af Arveprinds Frederiks Regiment indkvarteret. Til Cronborg marcherede der 124 Artillerister med 3 Underofficiere og 4 Amusetter. Samme Dag afreiste den Engellske Charge d'Affaires

Herr Drummond med sit Følge til Helsingøer, for at gaae ombord paa Fregatten *Blanche*. Den Engellske Consul i Helsingøer og flere andre Engellske mænd gik ombord med ham for at reise tilbage til deres Fædreland. Kjøbenhavns Bolde bleve forsynede med flere Canoner. Efter en Placat blev det forbudet at udføre Vaaben, Krigsfornødenheder og Skibsredskaber fra Dannemark og Norge til fremmede Steder.

Den 23 Martii gik Kongejagten *Søormen* under Seils til sin Station i Beltet. Den Engellske Flaade havde forladt Torrefobugten, og befandt sig nu ved den Danske Kyst, omtrent fem Mile borte fra Helsingøer.

Naaget der efter den bekjendtgjorte Kongel. Placat havde meldt sig et stort Antal Frivillige til Arbeide ved Søværnet, var det dog endnu fornødent at have flere Arbeidere, hvorfor Politimesteren i Kjøbenhavn Herr Justitsraad Haagen efter Befaling bekjendtgjorde, at den ved Placaten af 18 Martii bestemte Tid, inden hvilken de, som frivilligen vilde melde sig, skulde nyde hver en

Gave af 15 Rd., maatte vedvare til den 25 om Aftenen. Adskillige Borgere i Kjøbenhavn tilbode sig at afgive deres Folk uden Betaling een eller flere Dage om Ugen til Arbejde paa Holmen, men da man ikke der trængte til Arbeidere og det egentligen kun var Defensionen, der behøvede flere Hænder, saa blev ikke Forslaget for det første antaget.

Istedet for Herr General-Major P a y m a n n, som har den øverste Bestyrelse ved Brandvæsenet i Kjøbenhavn, men som ikke nu kunde være fraværende fra sin Post som Commandant i Citadellet Frederikshavn, blev denne Bestyrelse af Brandvæsenet i paakommende Tidsvaade indtil videre overdraget Overpræsidenten Herr Kammerherre Urne.

Til Beviis paa Folkestemningen under disse Uroligheder kan man anføre følgende Exempel. En Bonde af Travendals Amt, ved Navn Henrik Rohlf, som forhen har staaet i Krigsstanden, tilbød sig, førend Forordningen om Landværnets Oprettelse udkom, at tjene som Frivillig ved Cavalleriet og selv sørge for sin Hests Underholdning.

Landværnet i Dannemark blev denne Dag ved en Kongelig Bekjendtgjørelse opfordret til at berede sig til Bevæbning og holde sig færdig til at møde paa de Steder og til den Tid, der af Amtsmændene maatte blive den bekjendtgjort.

Den 24 Martii kom Briggen Sarpn tilbage fra Helsingøer til Kjøbenhavn.

Fra Politiekammeret blev ved Politimesteren Herr Justitsraad Haagen efter Befaling bekjendtgjort: at naar der blev slaget Generalmarsch i Kjøbenhavn, angik dette kun: a) de Militaire; b) de af Borgerstabet, der vare commanderede; c) Brandscorpset.

Den Engellske Flaade laae nu for Anker paa hiin Side af Gilleøye.

Studerterne i Kjøbenhavn havde ladet sig forstaae med, at de vilde sammentræde, for at deeltage i Landets Forsvar. I Anledning af Rygtet derom, hvilket og var kommet hans Kongelige Høihed Kronprindsen for Dre, modtog Kjøbenhavns Universitet den 25 Martii følgende Brev fra Høistamme:

„Ved Uttringer haver Jeg erfaret det ivrige Onske hos de academiske Borgere, ogsaa at bidrage til Fædrelandets Forsvar. Dette foranlediger Mig at opfordre disse af Kjærlighed til Konge og Fædeland besjelede unge Mand til at modtage Vaaben og den i denne Henseende nødvendige Underviisning, for med samme Held, som i fordom Dage, at værne for Staden. Hans Majestæt Kongen Min Fader har udseet Sin Overhofmarschall Kammerherre Hauch til Ansøger for disse brave Fædrelands-Forsvarere, en Mand, der har ligesaa megen Fordring paa Min Tillid, som paa de academiske Borgeres Agtelse.“

I Følge denne Skrivelse bleve Universitetets Borgere af Rector Universitatis Herr Professor Lode paa Consistoriets Begne opfordrede til at indfinde sig fra samme Dags Eftermiddag Klokken 4 og den paafølgende Formiddag Klokken 8, for saasnart som mueligt i Consistorii Forsamlingsværelse at blive indførte i de Lister, der skulde forfattes over dem.

Denne Dag lettede den Engellske Flaade noget efter Middag Anker, seilede til Vesten, men

kom henimod Aften tilbage til sin forrige Station igjen, nu omtrent tre en halv Meil fra Helsingøer.

Den 26 Martii om Morgenen kunde man ikke fra Helsingøer see noget til den Engelske Flaade, da den formodentligen havde taget sin Station i Bugten mellem Hornbæk og Hammermøllen. Om Natten havde nogle Engellmand været i Land ved Gilleleie for at hente Vand, men gik uden Urolighed ombord igjen paa Skibene. Fra Frederiksværk ankom der en Transport Ammunition og ligesaa fra Kjøbenhavn en Transport Rug til Cronborg. Af det Sjællandske Regiment afgik der fra Kjøbenhavn til Helsingøer endvidere 150 Mand og 41 Mand Herstabs-Jægere til Hest. Med Briggen Nibelven, som under Herr Capitain Gethers Commando gik ned til Helsingøers Rhed, var der nu paa dette Sted stationeret to armerede Skibe. Flaade-Batteriet No. 1 og Skjotprammene Sverdsiffen og Søhesten, hver paa tyve Canoner, lagde den 25 og 26 Martii ud igjennem Kjøbenhavns Bom. Den Svenske Admiral Cronstedt befandt sig nu i vor Hovedstad.

Allerede efter den første Opfordring meldte der sig 968 Studenter til at stride for og forsvare deres Fædreland. Det er vel intet uøret Exempel. Men i ingen anden Stat have dog Videnskabsdyrkerne grebet til Vaaben, førend den yderste Nød har krævet det.

Med Landværnets Oprettelse var man nu kommet saa vidt, at det kunde inddeles i ordentlige Regimentter. Det Sjellandske Landværn blev deelt i to Regimentter eller nitten, og det Fyenske Landværn i syv Batailloner. I hver Bataillon er der 4 Compagnier, og hvert Compagnie bestaaer af 150 Mand. De udnævnte Bataillonschefer for det Sjellandske Landværn ere: Herr Oberste Holten, Herr Oberste Banner, Herr Oberste Faltenstjold, Herr Oberste Gottberg, Herr Oberstlieutenant Sames, Herr Oberstlieutenant Pflug, Herr Oberstlieutenant Licht, Herr Major Levitzau, Herr Major Krüger, Herr Major Lindholm, Herr Major Høferich, Herr Major Holck, Herr Major Koppen, Herr Major Necke, Herr Major Ely, Herr Major Schrödersee, Herr Major Darre,

Herr General-Adjutant Haffner og Herr General-Adjutant Wedelsparre, og Batailloncheferne for det Tyske Landværn: de Herrer Majorer Hommel, Bülow, Krabbe, Bülow, Görbitz, Albrecht og Lund. Over det nordre Sjællandske Regiment Landværn har Herr Generalmajor Waltersdorf, over det søndre Sjællandske Regiment Landværn Herr Oberste Dyholm, og over det Tyske Regiment Landværn Herr Oberste Kammerherre Suul den høieste Commando. Paa Langeland er der ligeledes oprettet en Bataillon Landværn under Oberstlieutenant Herr Grev Ahlefeldt Laurvig som Bataillonchef. Men denne Bataillon er forenet med det Tyske Landværns-Regiment under den commanderende General i Tjen Herr Generalmajor Baron Kantzau som Høicommanderende for det forenede Tyske og Langelandske Landværn.

Den første Escadron af det Tyske Dragonregiment marcherede bort fra Odensee, for at ligge i Cantonerings-Quarteer ved Bogense, Kysten. Steinburg var nu bestemt til Hovedquarteer for de

12000 Mand Tropper, som stødte sammen i Holfteen.

Paa denne Tid indløb der Efterretning til det Danske Asiatiske Compagnie fra Commandeuren paa China, Skibet Kronprindsessen Herr Capitain Jens Axel Holm, at han, paa Hjemveien, for at reparere sit Skibbroer, som var saa brøst, fældigt, at han ikke dermed kunde fortsætte Reisen hertil, var i Begreb med at løbe ind i Portsmouth i Engelland, hvor man useilbarligen har modtaget ham med aabne Arme.

Telegraphen paa Cronborg var nu færdig og blev strax tagen i Tjeneste.

Den 17 Martii kunde man fra Helsingøer i den Engelske Flaade tælle 49 Seilere, hvoraf 16 vare Liniestibe. Den laae i Nordvest halvsanden Miit fra Hornbæk. Fra Helsingøers Rhed affeilede nu en Coffardieslaade med Rug og Hvede meest fra Lübek og Roskof til Engelland.

Alf Rector og Professorerne bleve de immatriculerede academiske Borgere, som efter Hans Kongelige Høihed Kronprindsens Opfordring havde ladet sig antegne til Stadens Forsvar, anmodede

om at møde i Landcaderacademiets Gaard den 28
Marti om Eftermiddagen, for at begynde de mi-
litære Øvelser.

Til Chefer for de sidst udlagte Defensions-
skibe Provestenen og Charlotte Amalie udnævnte
Admiralitetet de Herrer Capitainer Lassen og
Koesod, og til Chefer for Stykprammene Sø-
hesten og Sverdsiffen og Flydebatteriet No. 1 Hr.
Premier-Lieutenant Middelhøe og de Herrer
Second-Lieutenanter Sommerfeld og Vil-
lemøn.

Vi komme nu til den første Krigsoperation
af Danmark efter henved hundrede Aars Rolig-
hed. Den kostede intet Blod og er derfor des mær-
keligere. Den 24 Martii indløb der til Hamborg
fra dets Resident i Berlin den uventede Efterrret-
ning, at Kongen af Preussen havde tilkjendegivet
ham, at de politiske Omstændigheder gjorde det
uundgaaeligt om søie Tid at besætte en Deel af
Stadens Territorium med Preussiske Tropper.

Endskjønt Kongen af Preussen ved at bekjendt-
gjøre den Hamborgske Resident denne Beslutning
havde forsikret, at Staden skulde beholde sin Uaf-

hængighed, Handel og Vandel blive beskyttet, og de Besværligheder, som maaskee kunde være forbundne med Tropperne's Indmarch, blive lettede saa meget som mueligt, saa sandt dog Raadet den Byrde og Skade, der vilde være uadskillelig fra et saadant Skridt især for en Stad, som ikke havde anden Næringskilde end Handelen, alt for stor til, ikke strax at gjøre de kraftigste Forestillinger imod samme. Raadets Haab om, at dets Indvendinger maaskee havde frugtet ved det Preussiske Hof blev end mere besværet, da den Hamborgske Resident i Berlin to Dage derefter tilmeldte det, at Udførelsen af den Preussiske Plan ikke endnu for det første vilde gaae for sig. Herved forblev det, og man overlod det til Tiden at bestemme, hvorledes det skulde blive med denne Sag. Men des større blev nu Bestyrrelsen, da Magistraten i Hamborg modtog efterstaaende Manifest af Hans Hoisørstelige Durchlauchtighed Feldmarschall Prinds Carl af Hessen, dateret Pinnerberg den 28 Martii:

„Herved bekjendtgjøres efter udtrykkelig al

lærhøieste Befaling af Hans Majestæt Kongen af Danmark og Norge:

„De af den Engelske Regjering, med Tilfidsfættelse af alle Folkerettens Grundsætninger mod de til det neutrale Flags Rettigheders Overholdelse og Forsvarelse forbundne Magter tagne og uagtet de alvorligste Forestillinger endnu ikke ophævede ligesaa egenmægtige som voldsomme Forholdsregler have sat disse Magter i den ubehagelige Nødvendighed, ogsaa paa deres Side at søie alle de Contraforanstaltninger, som kunne tjene til at bringe den ommeldte Regjering paa billigere Tanker.“

„Da nu Standsningen af den Engelske Handel og Skibsfart paa Elben er bleven anset for et særdeles virksomt Middel til at naae det ommeldte Niemeed, og den frie Rigsstad Hamborgs Besættelse for det første i denne Hensigt er fundet uundgaaelig nødvendig, saa har Hans Kongelige Majestæt, hvor nødigen Allerhøiøisamme end har villet gribe til dette Skridt, dog maattet give efter for Omstændighedernes Bydende og i Følge deraf overdraget Mig at fuldføre det med de til Min Commando allernaadigst betroede Tropper.“

„Overeensstemmende med den Mig tillagte Befaling skal Jeg med Alvorlighed og Omhu vaage over, at der iagttages den strengeste Disciplin af de i Staden indrykkende Tropper, saalænge de forblive i samme, og at dens Indvaanere, langt fra at blive forstyrrede i deres Rolighed eller krænkede paa deres Eiendom og i deres borgerlige Rettigheder, endog paa det eftertryffeligitste skulle blive betryggede og beskyttede deri. Derimod venter Jeg ogsaa, at Enhver forholder sig fredelig og venstabelig mod de af Mig commanderede kongelige Tropper, og at ingen vil udsætte sig for Virkningerne af den Stræng-
hed, der i Tilfælde af den modsatte Behandling vil blive nødvendig at anvende.“

Magistraten afsendte strax Deputerede til Hans Durchlauchtighed i Pinneberg, for at gjøre de kraftigste Forestillinger mod dette uventede og saa pludselig bekjendtgjorte Forsæt. Men disse Forestillinger vare frugtesløse og de Deputerede berettede ved deres Tilbagekomst, at Hans Durchlauchtighed paa det bestemteste havde erklæret, at han Dagen efter vilde være for Staden med sine Tropper, opfordre den, og i Fald man modsatte

sig skry gjøre Brug af Magten. Derimod havde Feldtm. rehallen i Henseende til Hensigterne med dette Skridt forsikret, at der intet vilde være at befrygte for Stadens Uafhængighed, at dens Forsfatning ligesaa lidet som dens Eiendomme skulde lide noget Indgrib, og at man vilde lade sig uøie med at besætte Portene og Voldene og ikke indkvartere nogen af Tropperne i Staden.

I denne sibrige Forsfatning sammekaldte Magistraten endnu samme Nat Borgerstabet og tog den fælles Beslutning med samme, at give efter for Magten for ikke at paadrage sig et større Onde.

Den 29 Martii Klokken 8 om Morgenen blev Millernporten og en Deel af de Hamborgske Fæstningsværker i Følge foregaaende Opfordring af Hans Durchlauchtighed under de anførte Forsikrings høitidelige Gjentagelse til de Deputerede, der bleve udsendte fra Staden, besatte af et Corps Danske Tropper, uden at Roligheden i Hamborg i mindste Maade blev forstyrret derved.

Samme Dag udsædte Magistraten følgende Bekjendtgjørelse:

„Da de politiske Omstændigheders nuværende Forsatning har foranlediget de kongelige Danske Tropper til uafvendeligen at nærme sig, hvorved der dog intet er at befrygte for Stadens Frihed og Uafhængighed eller dens Eiendomme og Rolighed, saa formaner det høiædle Raad alle Borgerne og Indvaanerne om, i Tillid til alle fra Sammes Side gjorte indskrændige Forestillinger og de af det høiædle Raad med de borgerlige Collegiers Bistand til Stadens Bedste og Lættelse trufne Foranstaltninger, at forholde sig taalige og rolige, som og i Særdeleshed at vise sig bestedne og fredelige mod det fremmede Militaire, og derved formindste de almindelige Ubehageligheder, som ellers vel fornemmeligen kunde møde de Ubetænksumme og Gjenstridige eller tillige Staden selv.

Givet i vor Raadsforsamling den 29 Martii 1801.“

Uide-General, Quartiermesteren, Herr Capitain von Haffner havde faaet Ordre at requirere Quarteer over hele Sjælland, saavel for samrede militaire Corps, som for enkelte Commandoer, være sig enten Artillerie, Cavallerie eller Infanterie.

Allerede i Midten af Maaneden havde Hans Majestæt Kongen allernaadigst tilladt, at Borgercompagnierne i Christiania i Norge maattet bestilkes en Stadshauptmand, at denne maattet bære Feldt:gn og have Rang med Capitalner af Infanteriet, og at der maatte udfærdiges et Reglement for ham og Borgercompagnierne i denne Stad.

Det Corps, de academiske Borgere i Kjøbenhavn have organiseret til Stadens Forsvar, har faaet Navn af Kronprindsens Livcorps, er bleven forsynet med fornøden Ammunition og Vaaben og have modtaget en Fane med Indskrift:

Videnskaber's Dyrtære

for

Kongen og Staden.

Lemmerne af dette Corps øve sig nu med største Flid og Lyft i at bruge og anvende Vaaben til Fædrelandets Forsvar. Begjerligheden efter at indlemmes i det er saa stor, at selv adskillige, som enten formedelst deres Alder, deres Ungdom eller deres svage Constitution ikke vel, uden til Skade for dem selv, kunde deeltage i deres lærde Medborgeres Bestræbelser, kun med Misfornoieelse

have beqvemmet sig til at opgive deres Onske, uagtet det paa den allerbedste Maade blev dem sagt, at allerede den Villighed, de havde vist, til at dele Farer med deres Medborgere, gjorde dem berettigede til Nationens Erkjendelighed og Regjeringens Tilfredshed med dem.

Et andet Corps, nemlig et frivilligt Jægercorps organiseres ligeledes til Landets Forsvar under Anførsel af Herr Kammerjunker Holstein.

Betjentene ved de Kongelige Collegier have forespurgt sig hos deres Foresatte, om det enten maatte være dem tilladt, at forene sig til et militairt Corps, eller om det maatte staae til dem, der ere indskribede ved Academiet, at lade sig indlemme i Kronprindsens Livcorps, men de fik til Svar, at det vilde blive deres Bestemmelse at bevogte Collegie-Bygningerne, i Tilfælde at Staden skulde blive bombarderet.

For ei heller under de nærværende Uroligheder at tabe Landbruget af Syne, har Regjeringen udstedt en Forordning angaaende Hjælp af Bønderne i Dannemark til de Gaarde, hvis Drove

formedelst det nationale Mandskabs Indkaldelse til Krigstjenesten kunde stades eller standses.

Den 28de søgte en Engelsk Parlemantairbrig at nærme sig Fæstningen Cronborg; men da Vinden var den imod, blev der sendt to Engelske Officerer i Land i en Baad ligeledes med Parlemantairflag. Den ene af dem blev paa Begjering bragt op til Commandanten Herr Oberste Stricker. Efterat han havde afleveret den Skrivelse, han medbragte fra den Engelske Admiral Sir Hyde Parker og hvis væsentlige Indhold var en Forspørgsel, om han maatte passere Cronborg frit og ubehindret med sin Flaade, fik Admiralen til Svar: at Commandanten ikke kunde lade nogen fremmed Magt passere Fæstningens Canoner, uden han var vidende om dens Bestemmelse. Dette blev den 29de besvaret med den Erklæring: at Admiralen nodedes til at ansee Commandantens Svar for en Krigserklæring, og at Fiendslighederne altsaa maatte tage deres Begyndelse. Commandanten tilmeldte derpaa Magistraten i Helsingør den Krigserklæring, han havde faaet af Sir Hyde Parker

og at man paa Fæstningen var beredt til at beskyde den Engellske Flaade, hvis den vovede sig til at seile forbi. Nu blev der slaget Generalmarsch i Byen og alting gjort beredt paa, hvad der kunde foresalde. Den Engellske Flaade lettede ogsaa Anker og nærmede sig under en Vestenvind, Fæstningen; men Klokken 4 om Estermiddagen vendte Vinden sig om til Sonden, hvorved Flaaden nededes til at kaste Anker en god Miil borte fra Fæstningen.

Den 30te Martii om Morgenen Klokken tre Kvarteer til syv, hørte man, ved nogen Opmærksomhed i Kjøbenhavn, en vedvarende stærk Canonnade. Det var den Engellske Flaade, som passerede Cronborg. Den havde lettet Anker ved god Vind og fordeelagtig Strøm Klokken halv syv og befandt sig et godt Kvarteer derefter under Fæstningens Canoner. Lord Nelsons Division nærmede sig først. Fire Bombardeerstibe lagde sig Nordvest for Cronborg. Saasnart Skibene vare komne under Fæstningens Canoner, bleve Canonerne løsnede paa de nordlige Batterier. Af de forbiseilende Skibe svarede strax sex Stykker

Fæstningen med deres glatte Lag. Nu vedholdt Canonaden uafsladelig paa begge Sider under hele Forbiseilingen. De fire Bombardeerstibe, der havde lagt sig for Fæstningen, kastede uophørlig Bomber og Granater paa Fæstningen og Byen. Klokken halv ni var Lord Nelsons Divisjon, 35 Skibe stærk, passeret Cronborg. Canonaden ophørte nu paa begge Sider. De Engellske Skibe, især de sidste, holdt sig saa nær som mueligt ind paa den Svenske Bal. Lidet derpaa fulgte Admiral Hyde Parkers Divisjon efter den første. Man hørte de atter paa begge Sider, skjønt kun lidet fra de Engellske Skibe. Klokken henved 9 standsede Canonaden fra Fæstningen, da man nu ikke mere kunde række Skibene. Hvad Skade den Engellske Flaade ved denne Forbiseiling har faaet, veed man ikke, da den holdt saa nær af til den Svenske Kyst, som det var mueligt, naar den ikke skulde løbe paa Grund, og Røgen, Afstanden uomtalt, spærrede Udsigten. Udgiveren af Drefunds Liste beretter vel, at der paa eet Skib er blevet affkudt en Mast, paa et andet den største Deel af For-

skavnen, paa et tredie hele den øverste Cabint, at
 eet syntes have et andet paa Skæbetouget, at der
 under Opseilingen til Hveen skal være seet en stærk
 Røg paa et Par andre, og endelig at der ved den
 Svenske Kyst skal have svømmet afflutte Næer,
 Stænger &c.; ligesaa gjøre ogsaa adskillige Breve
 fra Kjøbenhavn i den Hamborgske Correspondent
 Attaquen meget farlig for de Engelske Skibe; men
 da man ingen officiel Beretning har om de Engel-
 ske Skibes Tilstand efter Forbiseilingen, saa maa
 man lade dette være uafgjort, til man bliver paa-
 lideligere underrettet. Rimeligt er det, at den
 store Afstand mellem Cronborg og de forbiseilende
 Skibe ikke har tilladt Fæstningens Canoner at
 gjøre den Virkning, der neppe vilde udebleven,
 om der ogsaa paa den Svenske Side havde været
 plantet spillende Canoner. I Hensende til os, saa
 veed man, at der fra Engellændernes Bombardeer-
 skibe blev kastet over 200 Bomber, at der i den En-
 gelske Consuls Gaard faldt en Bombe og en Granat,
 at en Bombe gjennembrød Taget paa den Tydske Kir-
 ke, en anden foer ned i den Danske Kirke igjennem
 Hjørvingen ved Altaret, at et Par Stykker traf

nogle particulaire Huse, at nogle falbt paa Gaardene, hvoraf een blev sluttet med en Spand Band af en Slagterkarl, som herfor af Hans Kongelige Høihed Kronprindsen skal have faaet en Gratification af 50 Rdlr., at der er udstudt et Stykke af Kubbetaarnet paa den venstre Fløi af Slottet, at ingen Menneſter i Byen ere komne til Skade, og at der paa Fæstningen kun er blevet to Mand dræbt og to Mand saaret.

Genimod Klotten 11 om Formiddagen saae man hele den Engelske Flaade omtrent en Miil borte fra Kjøbenhavn. I Forventning af et Angreb belavede man sig strax paa Modtagelsen af denne ubudne Gjest. Generalmarksch blev slagen. Borgerſkabet mødte for at stilles under Bevar. Brandcompagnierne forsamlede sig paa deres Alarmladser. Kongen og de Kongelige Prindsesser begave sig til Rosenborg, og efter feiet Foranstaltning af Politimesteren stod der inden en Times Forløb eet eller flere Kar Band uden for hver Bygning. Men Forventningen slog denne Dag feil. Den hele Flaade kastede rolig Anker paa Kjøbenhavns Rhed. En Fregat og et Par mindre Skibe

nærmede sig for at udspejde Forsvarsvæsenet og undersøge Vandets Dybde, men bleve ved Ilden fra Batterierne nødede til at trække sig tilbage igjen. En Engelsk Sluppe med fire Mand, som i samme Niemeed løb ind under Batterierne, blev optagen af os.

Skjønt man talte henimod tredsindstyve Seilere og Vinden denne Dag stod lige paa Staden, kjendte man dog her ingen Frygt, men ventede med uforsagt Mod paa Overmagtens Anfald. Det var i de sidste Dage blevet fornødent at præsse, da der ikke havde meldt sig Frivillige nok; men det sk. d. efter Overlæg, ikke paa Gader og Stræder, hvor det er saa let at tage den uundværlige og lad den undværlige gaae. Haandværkerne maatte ved deres Oldermanns opgive, hvor mange Svende de havde i Arbeide, og hvor der var Gaardskarle og andre i Nødsfald undværlige Tjenestefolk, kunde man see af den nys forud gjorte Folketælling. I Kjøbenhavn skal der have været 1023 Frivillige.

Mange agtede og gode Digtere, Hr. Provst Gudtfeld til Asminderød, Hr. Artillerie-Capitain Abrahamson, Hr. Høiesteretsassessor Fal-

fen med flere havde leveret os Krigsfange til Modets Opflammelse, om det havde været fornødent. Nogle deraf bleve svingne af Tilstuerne i Skuespilhuset til almindelig Fornøielse.

Under Canonaden denne Dag vare Telegraferne i bestandig Bevægelse. Kongen af Sverrig var i Helsingborg Tilstuer af Attaquen mellem Cronborg og den Engelse Flaade. Ved Middagstid sendte Kongen en Adjutant over til Cronborg for at complimentere Commandanten.

At Besætningen paa Cronborg med Glæde og uden at kjende mindste Frygt hørte den Engelse Artillerietorden, er det ufornødent at sige. Det er Nationen medfødt at torde see sin Fiende uden Redsel i Øinene, og denne Uforsærdethed besjeler ligesaavel Landmanden, der af Pligt strider for sit Fædreland, som hans Commandeur, der af Tilboielighed sægter for Ære, Land og Konge.

Man fik i Dag Bekræftelse paa, at et Engelse Linieskib, Invincible, paa 74 Canoner, som blev ført af Admiral Toddy, løb ud fra Yarmouth den 12te Martii og havde et stort Forraad svært Artillerie, Krud og Kugler for Cano-

neerbaadene i Admiral Parkers Flaade, stødte samme Dag paa en Sandbanke i Nærheden af Binterton, kom derpaa af Grund, men sank endelig den 13de med 400 Mand. Admiralen forlod Skibet Dagen forud i en Fisserbaad med femten Mand af sin Besætning, og inden det sank, havde og 195 andre forladt Braget.

Den 31te Martii bleve atter to Mand tagne med en Engelsk Baad, som var ude for at sondere Dybet. Den Engelske Flaade laae endnu som en Skov for Tilskuernes Næse uden at foruro lige os.

Det frie Jægercorps, som Hr. Kammerjunker von Holst een har oprettet, har valgt sin Station paa Amager, hvor det ikke kan være behagligt at ligge paa denne Marsens Tid. Til Beviis paa den militaire Stemning i denne Tid kan man efter Nygte fortælle følgende Anecdote. Een af Lemmerne af dette Corps havde begaaet en Forseelse, som Anføreren advarede ham om. Misfornøiet over Paamindelse lagde han sit Gevær fra sig og sagde: "Der ligger Soldaten og her staaer den frie Mand". De er fri, svarede Anfører

ren; men De har forseet Dem som Soldat. Til Straf paalægges jeg dem 24 Timers Arrest."

Uf en Ubekjendt modtog Commandeuren for det borgerlige Artillerie Hr. Major Boje Junge paa Qvintus en Gave af 500 Rdlr. til Udbeling blandt de borgerlige Artillerister. Det faldt i god Jord. Et Corps, som dette, der bestaaer af frivillige Mænd, hvoraf kun; saa ere i lykkelige Omstændigheder, men som desuagtet forlade Huus og Hjem, deres Familier og deres Næringsbrug, for at vove Livet for Landet og deres Medborgere, er useilbarlig værdigt til Belønning og almindelig Agtelse; og den, der veed at paaskjønne deres Daad, er det ikke mindre.

April Maaned 1801.

Slutningen af den forrige Maaned aabnede Porten til vigtige Tildragelser i Dannemark; denne Maaned begynder dem.

Den 1ste April bleve Bagterne paa Slotsholm og det Kongelige Palais besatte af Borgerstabet.

Den Engelfke Flaade forblev i fannte Stilling, som den havde lagt sig, til om Eftermiddagen. Nu lettede Kloften halv fire to Divisjoner under Lord Nelson og en Contreadmiral Anker, gik Ofen om Middelfgrunden og lagde sig en halv Miil Ofen for Lynetten Qvintus Straacs for den sydlige Linie af Defensionen. Da man ved at see Flaaden lette Anker ventede Angreb, saa blev der strax flaget Generalmarsch. Men ved at see den kaste det igjen, fornam man, Timen endnu ikke var kommen.

Denne Dag blev der gjennem General-Toldkammeret publiceret en Forordning af 29de i den forrige Maaned, hvis Indhold var: At da alle venstfabelige Forsøg paa at bevæge det Engelfke Hof til at have den Embargo, der i de Engelfke Havne var lagt paa de Danske Skibe og de Danske Handelsvare, saa var Hans Majestæt nu nødsaget til at befale, at alle de Skibe og Vare, der tilhøre de Storbrittanfke Undersaatter og befindes sig i vore Havne, strax skulde anholdes og tages under Beslag, til hvilken Ende alle Dyrighedsbetjente baa- de i Stæderne og paa Landet bleve befalede af

yderste Lyne at være Soldbetjentene og enhver, der maatte antræffe saadanne Skibe og Vare, besjælpelige i at iværksætte Embargoen, dog at der saavel af Dyrighedspersonerne som Soldbetjentene skulde drages Omforg for de anholdte Skibes og Vares Conservation. Hvorledes der skulde forholdes med Skibsmandskabet, forbeholdt Hans Majeestet sig nærmere at bestemme.

Til Chefen for Kronprindsens Livcorps, Hr. Overhofmarschal Hauch indløb der en Skrivelse fra Hr. Kammerherre Lindencrone med 1000 Rdlr. til Hjælp til Armatur for Corpset. Hr. Kammerherren bevidnede, at det gjorde ham ondt, at hans Helbredstilstand ikke tillod ham at indstille sig til personlig Tjeneste.

Det Kongelige Capel tilbød sig under Urolighederne at forrette Hoboisttjeneste ved Corpset.

Kronprindsens Corps bærer blaa Overmundering og graa Beenklæder. Underofficiererne have een og Officiererne to Epauletter. Det frie Jægercorps har grøn Overmundering og graa Beenklæder. Borgerkabet bærer Hattecocarder efter

Compagnerne, og Brandcorpset har Skifter paa Frystet.

En stor Deel, fornemmeligen Haandværks-
svende, have, men for det meste mod Betaling,
engageret sig til Brandvæsenets Tjeneste. Andre
gjøre borgerlig Militairtjeneste.

Den 2 den April, den vigtigste Dag i
Dannemarks Arsbøger i en Række af henved fire-
sindstyve Aar. — Klokken 9 $\frac{1}{4}$ om Formiddagen let-
tede den hele Engellske Flaade under en Sydøst Wind
Anker. Admiral Nelsons Division styrede hen til
Kongedybet for at komme paa Siden af den Dan-
ske Defenssionslinie; Bombardeerflibene og de
mindre Fartøier lagde sig nærmere ind imod Staa-
den, og Divisionen under Admiral Parker, som be-
stod af 8 Linieskibe og nogle mindre Skibe, kryd-
sede før fulde Seil hen mod den nordre Fløi af
Defenssionen. Klokken halv elleve gik de forreste
Skibe af Lord Nelsons Defenssion forbi de sydlig-
ste Skibe af Defenssionen. De Skibe af vore,
som vare de Engellske saa nær, at deres Kugler kun-
de naae dem, nemlig Blokskibene Prøvestenen og
Bagrien, gave nu, efter Signal, de Engellske deres

glatte Lag. Strax efter blev ogsaa Blokskibet Jylland, mellem hvistet og Dannebrog, et engelsk Skib paa 74 Canoner lagde sig for et Anker agter ud, i Stand til at give Ild. Hermed tog Flaaget sin Begyndelse. De øvrige Skibe kom nu efterhaanden op, seilede deels det, der laae for Anker forbi, stillede sig deels agter for det, og for merede derved, for at bruge den hele Magt paa eet Sted, en tæt Linie, som ikke tillod de tre Kroners Batterie, Blokskibene Stephanten og Mars og kun af og til Fregatten Hjælperen at benytte sig af sine Canoner, og hvorved altsaa kun den sydlige Fløi eller blot to Trediedele af Defensionen blev engageret. Inden føle Tid var den hele Søndre Flot af den Danske Defension i Ilden. Af de Engelske toge 12 Linieskibe, hvoraf der var eet paa 80 og de fleste andre paa 74 Canoner, og 6 til 8 Fregatter, og af de Danske 7 Blokskibe, hvoraf eet var paa 74 og de øvrige paa 64 eller færre Canoner, 2 Fregatter og 6 mindre Fartøier Deel i Barailen, følgelig var der næsten allevegne to Engelske mod eet dansk Skib. Prøvestenen allene blev attackeret foruden af Contreadmiralen og et andet Linies-

skib, af to Fregatter, som gave den deres Lag for
 fra, uden at den kunde fyre et eneste Skud paa dem.
 Klokken halv tolv blev Dannebrog, som havde
 Viceadmiral Nelson paa Siden af sig, skudt i
 Brand, hvorfor altsaa Hr. Commandeur Fi-
 scher maatte gaae over med sin Stander til Dr.
 logsskibet Holsteen. Klokken halv tre var Hol-
 steen ligeledes saa forskudt og havde saa mange
 Døde og Saarede og saa saa brugelige Canoner,
 at Commandeuren maatte ombytte sin Stander
 med Vimpelen og begive sig hen med Standeren
 til tre Kroners Batterie, hvorfra han vedblev at
 commandere den nordre Fløi, som havde en let
 Attaque med Admiral Parkers Division. Klok-
 ken tre begyndte Ilden at formindskes saa stærkt
 paa den Engelske Side, at der allerede var adskil-
 lige Skibe, og deriblandt Viceadmiral Nelsons,
 som kun fyrede med enkelte Canoner. Paa den
 Danske Side sagnedes ogsaa Ilden noget. Dan-
 nebrog hidsede sin Vimpel og vedblev Kampen,
 efter at det havde mistet sin Stander, indtil det hav-
 de 270 Døde og Saarede. Provestenen vedblev
 at fyre, til næsten alle dets Canoner vare demon-

terede, og det havde forskudt al sin Ammunition. Sjælland maatte ligesaa af Mangel paa Ammunition ophøre Klokken halv fire med Canonaden. Bagrien holdt ud. Engellmanden forsøgte at entre det, men Entringen blev afflagen. Strax efter gik 50 Mand i Land; Resten og de Dvæstede bleve tilbage. Under Bataillen kastede de Engellske Skibe Bomber ind paa Nyholm og Batteriet uden dog dermed at gjøre nogen Skade, da de fleste sprang i Luften. Fra Quincus blev der ligeledes kastet et lidet Antal Bomber, hvoraf nogle gjorde ret god Virkning. Admiral Nelsons Skib kom paa Grund og Helten maatte gaae over paa et andet Skib. To af de Engellske Liniestibe havde allerede strøget Flag, men heisede det igjen, da nogle friske Skibe kom dem til Undsætning. Klokken henved halv fire sendte Lord Nelson en Parlamentairbaad i Land med en Depeche, som skal have været af følgende Indhold:

”De Engellske hilse deres Danske Brødre, erkjende Deres i Dag udviste Tapperhed og forespørge sig hos Hans Kongelige Hoied Kronprindsen af Dannemark, om ikke det i Dag passerede

kan være tilstrækkeligt og begge Nationer være hin-
andens Venstab værdige."

Herr Adjutant Lindholm gik tilbage med
Parlementairen og skal have overbragt følgende
Svar:

"Forslaget kan antages, men Vilkaarene øns-
kes opgivne."

Derpaa fik Herr Commandeur Fischer Kl.
4 Ordre at ophøre med Slaget. Medens Under-
handlingerne foregik, satte Engellsmanden sig i Be-
siddelse af nogle af de forladte og forskudte Brag.
Ikke et eneste Skib blev overgivet eller erobret ved En-
tring. Fregatten Hjælperen kappede, da den ikke
længere kunde staae sig mod Overmagten, og holdt ind
til Stubben; Elven, som havde faaet mange Grund-
stød, havde mange Døde og Saarede og var næ-
sten ganske aftaklet, holdt af inden for Kronen;
Skjotprammen Nyborg tog Skjotprammen Aggers-
huus paa Slæbetouget og holdt, begge næsten syn-
tesfærdige, ind til Kysten; Blokskibet Dannebrog
sprang, strax efter at Slaget var ophørt, i Lusten.

I Engellsændernes Hænder faldt Blokskibene
Provestenen, paa 60 Canoner, commanderet af

Herr Capitain P a s s o n, Bagrien paa 40 Canoner, commanderet af Herr Capitain N i s b r i g h, Jyl- land paa 40 Canoner, commanderet af Herr Ca- pitain B r a n d t, Charlotte Amalie paa 64 Ca- noner, commanderet af Herr Capitain E. B r u u n, Indfødsretten paa 64 Canoner, commanderet af Herr Capitain N. de T h u r a h, Orlogsskibene Holsteen paa 64 Canoner, commanderet af Herr Capitain J. A h r e n f e l d t og Sjælland paa 74 Ca- noner, commanderet af Herr Commandeurcapitain B r ø e r, Fregatten Cronborg paa 30 Canoner, commnaderet af Herr Premier-Lieutenant H a u c h, Skjotprammen Nensborg paa 20 Canoner, com- manderet af Herr Capitain-Lieutenant E g e d e og tre Stykker Stykpramme. Med Skibene have de Engelse faaet en Deel Krigsfanger, hvoriblandt der er to Officierer, Hr. Capitain A h r e n f e l d t og Hr. Lieutenant M. W i l l e.

Uf Døde og Saarede tælle vi paa vor Side mellem 16 og 1800 Mand. Chefen paa Indføds- retten Capitain de T h u r a h, Chefen paa Fregat- ten Cronborg Premier-Lieutenant H a u c h, Cap- itain S c h r ø d e r s e e og Maanedslieutenanterne

Møller, Wedle, og Bahne, ic. ere blandt de første; Chefen paa Dannebrog, Capitain Ferdinand Braun, som foruden andre Blessurer har mistet den høire Haand, blandt de sidste.

Tabet er stort, det er unægteligt, men jo større det er, des mere Vidne bærer det om de Danske Krigeres Heltemod. At de Engelskes Tab ikke er mindre, at de maae have været i en strækkelig Kniibe, at vi have ladet dem dyrt betale det Blod, de have udøst, er der ingen Tvivl om, siden Nationens Helgen, den berømte Nelson maatte afbede os Stillsstanden. Paa Quintus kunde man tydeligen see Blodet løbe ud af Epugathullerne paa de Engelske Skibe, hvorledes Engellænderne under det hele Slag uophørlig kastede Døde ombord, og hvorledes de strax efter Slaget pompede Blod og Vand ud af deres Skibe. Fra et eneste Skib skal der være kasket 100 Døde ombord. Erobringen, de Engelske have gjort, er i Grunden intet. Canonerne vare næsten alle fornagtede, og Skibene itkun forskudte Brag, som kun ere tjenlige til Illumination, og denne Erobring maa uden Tvivl den Engelske Flaade betale med Døggivelsen

af Haabet om at møde den Russiske i Østersøen. En Kamp endnu og da kan man være temmelig sikker paa, at den nok heller aldrig mere seer Nordøen.

Exemplerne paa Mod og Kædhed ere her ligesaa mange, som der var stridende Mænd. Officierer og Mandskab vare lige kolde over den truende Død og lige varme for at forsvare deres og Fædres nelandets Ære. De travede over Banker af Ligg, men hver blev paa sin Post og gjorde, hvad han kunde. Herr Lieutenant Hoppe fornagtede med egen Haand mange af Canonerne paa det Skib, han var placeret paa, kastede selv Krud og Kugler ombord, og var utrættelig i at gjøre Erobringen til et Nul for Fienden. De Dvæstede glemte deres Smerter og mørke Udsigter i Fremtiden, og beklagede kun, at man bortrev dem fra Kamppladsen. Herr Capitain Braun skal med den venstre Haand selv have afbrændt adskillige Canoner.

Iblandt saa mange sørgelige Optrin vil det maaskee ikke være upasseligt at hidsette følgende Naivitet. En Jydsk Bondeskarl, som var ombord paa et af Blokskibene og som formodentligen ikke

havde alt for tydelige Begreber om et Æssag, saae med Forundring, at der saldt adskillige af hans Sidsmand. I sin Forbavselse raabte han til en Officier. Ah troer Guds Blod og Pine, de skyde strapt! Han havde Ret, desværre! I det samme, han havde sagt disse Ord, kom der en Canonkugle og overbeviste ham om hans Formodnings Rigtighed.

Blandt de Saarede er der mange, som kun ønske sig restituerede, for at betræde Havets Balplads paa ny, som forgaae af Utaalmodighed, ikke over deres Lidelser, men af Langsel efter igjen at møde Fædrelandets Fiende. Det er ikke blind Entusiasme, ikke Forbittrelse, ikke Had; thi Herden er nu over; det er Mod, det er Fædrelandsfjerlighed, det er Høielse af den Uret, der tilføies os.

Man bebrejder Engellmanden intet under Slaget, uden kun, at man vil have mærket, det skal være skudt med Glas. Saadant kunne ikke vi fornede os til, og saadant kunne vi eiheller bære over med hos vor Fiende.

De Saarede og Døde bleve bragte i Land, og de første strax indlagte paa Hospitalerne. Tre

berichshospital skal have modtaget 176, almindelige Hospital 70 og Søqvæsthuset omtrent 400.

Lilskuerne ved dette Søslag vare mangfoldige. De Engelse Kugler rakte næsten ind til Fjeldsiden, Bomberne krydsede i Luften, og dog vrimslede der her af Mennesker af begge Kjen. Strandkanten mellem Kjøbenhavn og Vebeck var ligeledes opfyldt med Mennesker for at see denne for vor Generation uvante Scene i Danmark. Selv Hans Kongelige Høiæd Kronprindsen overværede dette Optrin for det meste paa Qvintus, hvor han ingenlunde var sikker.

De Saarede, der kom i Land, bleve modtagne med Ærelse. De ere usfortredne Offere for Fædrelandets Ære, og i denne Dvalitet fortjene de ogsaa vor høieste Ægtelse. Man tilbød dem Forskikninger, man bevidnede dem sin Bedrøvelse over deres Ulykke, men de vare for det meste under deres utaalelige Smertes ved godt Mod. Havde de været kjette i Kampen, saa vare de det ikke mindre paa deres Gottaleie.

Mepppe havde der været mere fornødent til at forlænge denne blodige Kamp, end at Engelsemænd

dene skulde have seet de Danske Krigere i Dinene. Deres modige Mafyn vilde have opmuntret dem til at følge deres Exempel, til at flaae til sidste Mand. Man saa sine Sidemænd falde, man følte sig selv blesset, og neppe tænkte man dog paa, at det var Alvor.

Da Nelsons Parlemantairbaad kom seilende, blev den strax tagen i Beskyttelse af nogle Danske Officierer. Kuglerne susede dem om Ørene. En Dansk Officier sagde til een af de Engellske: Man er just ikke her alt for sikker. Engellmanden svarede: En Engellsk Kugle rammer ikke saa let nogen Engellænder.

Blandt Besynderlighederne, der foresalbt denne Dag, fortjener følgende mærkværdige Hændelse at optegnes. Paa Cavallerieprammen Nyborg falbt der en Bombe paa en Canon og fyrede den af, uden i øvrigt at gjøre den mindste Skade.

Vilkaarene, Viceadmiral Nelson opgav, skulle have været: 1) At Dannemark skulde fratræde den nordiske Convention; 2) at det maatte blive ham tilladt at istandsætte sine forskudte Skibe

i Danmark; 3) at vi skulde modtage hans Saarede i Cur og Pleie.

Det er let at forudsæe, at den første Betingelse vil blive afflaet; den anden vil maaskee og have sine Betænkeligheder at stride med, og den tredie forbyder det sig af sig selv at indrømme, da vi have knap Plads nok vore egne Saarede. Uder imidlertid for de sidste vil blive gjort, hvad man kan, er der ingen Tvivl om. Dog blev der Stilstand for det første, som man siger, paa 24 Timer.

Under Slaget, da man saae Engellmanden kaste Bomber, sørgede vor aarvaagne Politimester for at udstæde en Placat angaaende Slukkemidlerne for Bomberne. Den blev strax omleveret i hvert Huns og var af følgende Indhold:

"I et Dieblit, da Fienden truer os, kan Mod sat ved Siden af det Mod, som besjeler vore brave Medborgere, der ere betroede Defensionen, ene afværge alle Farer. Dette Mod, bekjendt med Midlerne til at forekomme Faren, vil virke fuldkommen til det Heles Frelse. Jeg iler derfor med at bekjendtgjøre nogle mig tildeels af Herr Professor Navert meddeelte hensigtsmæssige Bemærkninger:

”Yngen maa forlade sit Hjem, uden at i det mindste Folt ere tilstæde, som sieblikkelig kunne medvirke til at slukke de ildbrandende Legemer, som Fienden mueligen kunde tilsende os.

Paa Løfter og i alle Etager maatte, saavidt mueligt, have Vand i Forraad; og dette Vand maatte helst tages fra Slagpomperne, paa det ikke Byen ved stærk Pompning skal komme til at mangle Vand.

Saaavidt mueligt var det at ønske, at Iis paa Skorstenene maatte være slukket fra det. Diehvil Byen truedes og indtil Faren var over.

En almindelig Bombe er fyldt med Krud og Svovel, samt forsynet med et Brandrør, der er afpasset efter den Distance, hvortil den er bestemt. Den sprænges som oftest i Luften eller bliver nogen Tid liggende og brænder. Gæs der hastig til den, kan man quæle den ved at kaste et vaadt uldent Gulvteppe eller en vaad Hunds Kjodside over den; ligesledes ved tilstrækkelig Møg, Jord eller Leer.

En Brandfugle stilles fra en Bombe ved at den udspyer Iis til alle Sider, og har den Mordskud, kjendes den derpaa, at man horer et Skud

efter det andet. Den sidste nærmer man sig ikke, førend den har holdt op at rase. Begge disse Slags Kugler quæles paa samme Maade som ved Bomber er erindret; og skulde disse anstikke, slutes Isden meget let ved nogle Spaande Vand, naar de strax ere tilstæde."

Det blev nu roligt det øvrige af Dagen. Uvidende om, paa hvor lang Tid Waabensstilstanden var sluttet, frygtede man for, at Bombardementet paa Staden vilde begynde om Natten, hvorfor ogsaa en stor Deel af Beboerne i Nærheden af Toldboden, ja endog midt inde i Staden fortsatte af alle Kræfter deres Flytning.

Lil Herr Generaladjutant Lindholm, som fulgte med den Engellske Parlementairbaad, skal Lord Nelson have sagt: "Franskmændene slaaes kjædt, men de udholde kun een Time, hvad de Danske have udholdt i fire. Jeg har været i 105 Træfninger, men den i Dag var den bestrængte af dem alle." Held vare den Nation, hvis Krigere indlægge sig saadan Moes! Seger den ikke Krigen selv, kan den være temmelig tryk paa den ikke efter saadan Erfaring angribes, uden af Fortvivlelse.

Den 3 April vaagnede vi rolig. Kummer havde taget Sæde i vor Sjæl over vore stridende Brøders Død og Lidelser, Glæde opsvulnede vort Bryst over deres Kjæthed.

Vice-Admiral Nelson kom om Eftermiddagen i Land for at underhandle. Nysgjerrigheden lokkede en Mængde Mennesker sammen for at see denne store Admiral. Han spiste paa det Kongelige Palais. Neppe har nogen Nation nydt den Ære, at en lykkelig Kriger, som har en overlegen Magt til sin Tjeneste, selv har budet Haand til sin Fiendes Forsøning. Maatte det kun komme i Rig-tighed, men maatte det og blot skee til Nationens Ære og overeensstemmende med de Pligter, vi efter Neutralitetsconventionen skyldte de andre nordiske Magter! Dog derpaa kan man ikke tvivle. Et Folk, der strider kjædt, har Grund til at vente sig, dets Regjering sørger ved sine Underhandlinger for dets Vel og Ære.

Nelson er en Mand af middelmaadig Høide, snarere liden end stor. Af hans Udvores, som saa ofte er Tilfældet, loves, just ikke, hvad man har fundet i ham. Hans Arm er af

noget oven for Haandlebet. Det er den Høire, Manglen af det ene Die hos ham bliver man ikke lettelig vaer, da den er erstattet af et Glaseie. Han er Ridder af Bathordenen, af det store Kors, af St. Ferdinand og Ordenen for Fortjenester og af den Tyrkiske Orden af den halve Maane, saa og Hertug af Bronti i Sicilien. Hans Ordener og Fortjenester ere mere hans Prydelse end hans Klædedragt.

Bore Medborgere begyndte fra Slagets Dødsblik at kappes med hinanden i Godgjørenhed mod de Saarede og Forladte. De første bekjendte Givere vare Herr N. E. Sally og Præsten Herr P. D. Bruun, hvoraf hver aflagde 50 Rdlr. for dem paa Adresse-Contoiret.

Den Broderkjerlighed, som altid burde have Sted blandt Menneſker, men saa sjelden har det, er nu opvaagnet i sin fulde Kraft. Den Fornemme er den Ringes Ven; den militaire Forstjæl er forsvunden: Officieren kalder Soldaten sin Broder, giver ham Haanden og underretter sig venlig om hans Befindende. Hvad er ikke en saadan Tænkemaade.

værdt, naar den kunde kjøbes med andet end Menneskeblod!

Præsterne gjorde den forrige Dags Tildragelse til deres Thema. De beskrev Krigen's Redser, de sukede over det ubøffe Menneskeblod; men den Aand, de taledé i, og den Mine, hvormed man hørte dem, vare Vidne om, at man følte den Uret, man var tilsoiet, og var beredt til at hævne sine Brødres Blod med Opofringen af sit eget.

Baabensstilstanden blev for det første forlængt paa tre Dage, paa det man imidlertid paa begge Sider kunde blive enig om dens videre Forlængelse.

Den 3 og 4 April kom der endnu bestandig hele Ladninger af Saarede og Døde i Land. Det var det ynkeligste Syn, der kan tænkes. De fleste af dem havde mistet et Been, en Arm, ja nogle endog begge Dele. Blandt andre var der et Menneske, der havde mistet den hele Underdeel af Ansigtet, og et andet, der havde mistet begge Hænderne og det ene Been. Fra Cavallerieprammen Nyborg var der en Kof, som den hele Underdeel

af Legemet var bortskudt paa, og som midt i denne Elendighed dog forlangte noget at drikke.

Den 4 April viste 3000 Mand Danske Tropper under Landgrev Carl af Hessens Commando sig for Staden Lübeck. Herr Oberste Wisch opfordrede den i Kongen af Dannemarks Navn. Manifestet var af samme Indhold, som det, der blev udstædt ved Hamborgs Besættelse.

Den 5 April marcherede der 2500 Mand Danske Tropper ind i Lübeck. Man roser både her og i Hamborg de Militaires Opførsel. Besætningen blev indquarteret hos Borgerstabet. Et Detachement blev sendt til Travemünde for at besætte samme. Et andet Detachement af 3 Compagnier under Prindsen af Walden er gaaet til Staden Bergedorf for at occupere den.

Denne Dag blev der fra Dvæsthuset begravet 40 af de kække Krigere, som den 2 April lode deres Liv for Fædrelandets Forsvar. Blandt disse var der to Maanedslieutenanter Wedle og Møller. Høitidelighederne vare saaledes, som man skyldte deres Minde det. Hans Kongelige Høihed Kronprindsens Livcorps forsamlede sig med

sin Commandeur Hr. Overhofmarschal Hauch paa Paradepladsen, hvorfra det marcherede ud om Formiddagen Kl. 11 til Søværsthuset paa Christianshavn. Blandt Liigfølget var der nogle Admiraler og en Deel andre Søofficierer, Præster og andre udmærkede Folk. Processionen gik igjennem Staden ud af Nørreport til Skibskirkegaard, hvor Levnin-
gerne af disse Fædrenelandssoffere bleve begravede. Under Risternes Nedsættelse blev der med almindelig Rørelse affjunget følgende tre Sange, hvoraf den første var Herr Artilleriecapitain A b r a-
h a m s o n, den anden Herr Lector B r u u n og den tredie Herr Adjunctus B o r n e m a n n til Forsfattere.

No. i.

Være Fred med Eder Alle,
Dem vi saae i Kampen falde!
Hver saa usforlagt og glad
Stred for Konge, Land og Stad.
I det vedselsfulde Møde
Kjækt I stode, faldt og døde.

Østerhavets Vølger være
Overmægtig Fiende, Skare.

Myndig os vor Uven bød:
 Vælg mellem Haan og Død.
 Da, da gik I ham i Møde,
 Stode, stred, faldt og døde.

Tusinde Cartover brøste,
 Ikke Skrak og Frygt I sølte,
 Men kun horte Herrens Bud,
 Rask ham svarte Skud for Skud.
 Hver stod fast og uførtroden,
 Stod og stred og savnte Døden.

Kampens Ild blev ved at brænde,
 Rundt omkring faldt Ven og Frende,
 Skarer styrtede for Fod,
 Strømme flød af Heltblod:
 Hver saae sig og Broder bløde,
 Men stod fast og stred og døde.

Være Fred med Eder Alle!
 Vi Jer ei tilbagekalde,
 Græde ei ved Eders Grav,
 Hvor den er i Jord og Hav.
 Men med Tak og Priis og Hæder
 Broderlig vi mindes Eder.

Sa med Taktesang vi made,
 Thi det var for os, I døde.

Tak for Eders Heltemod!

Tak for hver en Draabe Blod!

Tak, I dyrebare Gjele!

Evigt er Jert Estermaele.

No. 2.

For Begravelsen:

I Edle, som gaae her til Hvile

I Jordens moderlige Skjod;

Vi saae Jer midt i Kampen smile

Med Heltemod ad Saar og Død:

I faldt; men hvor den Døes er skjon,

Jer ydes af hver Nordens Søn!

Efter Begravelsen:

Med Eders Grav vi samtlig sværge;

Med Eders Hand til sidste Mand,

I hver fornyet Kamp at væрге

Forj Første og for Fædreland.

Fred være med Jer Aske! Fred!

Jer Hæder evig varer ved.

No. 3.

O, Danmark! Danmark! Fryd og Harm!

O, Seir! o Død!

O Mand med Kjæmpemod i Varm!

O Blod, som flød!

J, som paa Danmarks Hædersdag
 Ved Død for os
 Paa Vrens Seng i blodigt Slag
 Vandt Helteroes!
 Nu Danmarks Børn Eder signe.

J faldt; men Fædrelandets Roes
 I Hvitidspragt
 I Eders Daad omtrykker os
 Med Kanders Magt.

Vi juble ei, vi klage ei,
 Med stive Blit

Vi skue ad den Hædersvei
 De Helte gif.

I Liv og i Død vi dem ligne!

Vi staae ved Eders kjere Liig
 Med havet Arm;

Thi stolte Tanker reise sig
 I hver en Barm.

Seer, Vaabenbrødre, ned til os
 Fra høien Sky;

Vi sværge Danmarks Fiender Trods,
 Før dæe end flye!

Saa seiver den segnende Kjempe.

Efter at Jorden var paakastet, streebe fem Pigeborn Blomster paa Gravene. Derpaa tiltraadte Liigfølget Tilbageetoget under Sang. Man tilstod hinanden, at Livet er sødt, men at Døden ikke er bitter, naar den lides for Fædrelandet og man veed, at det paastjønner det.

Saa vel denne som nogle af de forrige Natter brændte Engellmanden nogle af de forskudte Skibe, han havde taget fra os efter Slaget.

Et Skib, som kom fra Nordsøen, berettede, at det havde seet to Fregatter ved Kullen, hvoraf den ene, som man vilde have mærket i Sverrig, ved en Kutter med Lanterne fra Toppen havde om Natten faaet Depecher fra den Engellske Flaade paa vor Khab og derpaa var gaaen til Seils.

Fra Sverrig kom der til Helsingøer en Kisse og noget Armatur, som var fundet i en Engellsk Baad ved Hveen. I Kisten, sagde Rygtet, fandtes der en Journal af Admiral Nelson og nogle andre Papirer, og disse bleve sendte til Kjøbens havn. Engellsmændene skulle have anlagt et Hospital for deres Syge og Saarede paa Hveen.

Alf den almindelige Velvillighed og Godbædighed mod de Saarede og de Dodes Efter og Børn har Regjeringen følt sig bevæget til under 5 April at udstæde følgende Befaling til Herr Etatsraad Dve Malling og flere andre:

„Vor Gønst! Vores allernaadigste Villie og Befaling er, at J, Os Elskelige Etatsraad og Deputered Dve Malling, Cancellieraad og Assessor Christian Knudsen, Banko-Directeur Rasmus Kirketerp, Over-Krigs-Commissair Jacob Bang, Raadmand Andreas Skibsted, Assessor Johan Henrich Bærens og Krigs-Cancellie-Secretair Johannes Lovmand strax sammentræde i en Commission, hvis Pligt det skal være, deels nøie at undersøge Antallet og Tilstanden saavel af dem iblandt Landets fjetke Sønner, som ere blevne qvæstede ved det Angreb, der af den Engelske Flaade er gjort paa Vores Defension, som af deres Efter og Børn, der have tilsat Livet ved denne Leilighed, deels at modtage alle de Bidrag, som enten ved frivillige Gaver eller paa anden Maade maatte indkomme til deres Understøttelse, og endeligen

efter bedste Stjensomhed ved disse Bidrag og hvilke Midler, Jellers kunne udfinde, ikke allene at afhjælpe de Dvæstede og deres Familiers saavel som de Afdodes Enters og Børns nuværende Trang, men ogsaa at overlægge og gjøre Forslag om deres Liv for Fremtiden.

Om det Hele have J nærmere i sin Tid at gjøre Indberetning og i al Fald Forslag til Os igjennem Vort Danske Cancellie."

Commissionen bekendtgjorde strax denne allerhøieste Befaling saavel til Underretning for dem, der agte at bidrage til Understøttelse for Fædrelandets Forsvarere og deres lidende Familier, som for dem, Understøttelsen er bestemt.

Bagten ved Østerport blev nu ogsaa besat af Borgerstabet.

Enhver Familie blev af nogle Anonymer opfordret til at række Hospitalerne og Sygehuse, hvor de Dvæstede vare indlagte, Haand med Chaspie; og en anden Anonym opfordrede Lægerne og Forstanderne i og for de Stiftelser, Hospitaler og Sygehuse, hvor de Saarede befinde sig, til offentligen at bekendtgjøre hvem de havde i Cur og

Pleie, paa det deres trostesløse Familier kunde vide, hvor de skulde finde dem.

Til en Overcanoneer i Søetaten C. Johansen blev der af en Ubekjendt leverede en Pengesum, bestemt til en Medaille med Paaskrivt: „Af en ubekjendt Borger, men efter Fortjeneste for udviist Glid.“ Formodentlig er Hensigten med denne Gave, at Medaillerne, der præges for den, skulle uddeles blandt dem, der have holdt sig tjeffe i Slaget den 2den April.

Underhandlingerne mellem Dannemark og den Engellske Flaades Deputerede Lord Nelson bleve fremdeles fortsatte; og Lord Nelson var til den Ende ogsaa den 4de i Land.

Admiralitetet havde endvidere førend Slaget udnævnt Herr Second, Lieutenant J. N. Müller til Chef paa Stykprammen Hajen, og de Herrer Styrmand J. Herfort, S. Møllerup, C. Møller og H. Thuesen til Maanedslieutenanter.

Den Engellske Flaade skal i Slaget den 2 April have havt 3000 Døde og Saarede. Blandt de første var der tre Capitainer. Capitain Berry,

een af Lord Nelsons fortroligste Benner og hans tro Baabenbroder i Slaget ved Abuqir, skal være farlig saaret. En Deel af de Døde paa de Engelske Skibe, siges der, ere blevne brændte paa de forskudte Brag, som ere tagne fra os.

I Dag indløb der Efterretning hertil om, at den Russiske Keiser Paul den 1 Natten mellem 23 og 24 Martii pludselig er død af et Slagflod, og at Keiseren førend sin Død havde udnævnt sin ældste Son under Navn af Alexander den 1 til sin Efterfølger. Hvad Indflydelse dette Dødsfald vil have paa Stridighederne, med Engelland vil Tiden lære.

Den 6 April bekjendtgjorde den af Kongen Dagen forud nedsatte Commission, at den holder sine Forsamlinger hver Eftermiddag Klokken fem i Forsalen for Høiesteret paa Prindsens Palais bag Slottet, at den der saavel modtager Bidrag til Understøttelse for de Dvæstede og dem, der under nærværende Krigsuroligheder miste deres Forsørgere, som Anmeldelse af dem, der maatte trænge til Hjælp, og at der allerede til samme er indkommet 720 Rdsr.

Herr Raadmand Skibsted havde den 5 April modtaget af en Ubekjendt 50 Rd. til Uddeling blandt de farligst Saarede paa Qvæsthuset.

Af Herr Pastor Gehren blev der i den tydske reformeerte Kirke foranstaltet en Collect for de Galdnes Enter og Børn, hvorved efter Pastorens Erklæring Menigheden har lagt sine Gælelser for disse Utkværdige kjendeligen for Dagen.

Til den specielle Direction for det almindelige Hospital var der fra adskillige fornemme Damer i Kjøbenhavn sendt et Partie Lindskab til Brug for de Qvæstede, som ere indlagte i dette Hospital. Ogsaa havde Etatsraadinde Bruun tilsendt Hospitalet et Qvantitet stærkt Ol for disse Patienter med Lovte om mere andet til deres Bedrøvelse. En Jægerofficier havde leveret Lægen Herr Jacobsen 10 Rd. til samme Bestemmelse.

Prindsen af Württemberg ankom netop paa denne Tid fra Berlin til Kjøbenhavn. Efter hans Raad skal man have forsynet de faste Batterier paa Rheden med Skandsesække til Værn for Besætningen, om flere Fiendtligheder for det første skulde foresfalde. Prindsen er strax bleven udnævnt til Gou-

verneur i Kjøbenhavn istedet for Herr General Berghdorff, som havde taget sin Demission.

Artilleriet paa Cronborg skal være bleven end mere forbedret og forøget, og paa Tilrustningen og Forsvarsvaesenet arbeides der her endnu af alle Kræfter, uagtet man har Haab om, at Fiendtlighederne for det første paa begge Sider ville blive standsede. Det frivillige og præssede Mandskab, som er kommet i Land fra Defensionen, er indkaldt til at møde paa Holmen.

Lord Nelson var atter i Land i Dag, og Baa-venstilstanden skal for det første være bleven forlænget til den 8de.

Udstillige Sange og Skrivter sælges til Bedste for de Saarede tillige med disse og de Dødes Familier.

Kjøbenhavns Indvaaneres Velgjørenhed mod deres quæstede Forsvarere continuerer fremdeles. Man sørger for dem i alle Hospitaller og Sygehuse. Til Soqvæsthuset var der til den 6 April i Penge sendt 173 Rd., 6 Ankere Maderaviin, et Drehoved Rødviin og et Drehoved gammel Franskviin, Ci-

trouer, Sukker og en betydelig Mængde nyt og gammelt Linned foruden Chapie.

For ogsaa fra Konstens Side at bidrage til den den 2den April udviste Nationaltapperheds Hader, stikker Herr Hofkobberstikker La h d e Slaget i Kobber. Indkomsterne derfor har Konstitueren bestemt deels til et simpelt Monument over de Fædrelandets Forsvarere, som den 5 bleve begravede paa Skibskirkegaard, deels til Uddeling blandt dem af de Dvæstede, der i Slaget have udmærket sig. Kobberet skal ledsages af et historisk Digt af Herr Professor S a n d e r.

Inspecteuren over alminnelige Hospital gav i Følge skeet Opfordring i Aviserne en Fortegnelse over de Dvæstede, der vare modtagne i denne Stiftelse. Tallet paa dem var 70, hvoraf een igjen var udgaaen og kun tre til den 7 April vare døde.

Understøttelsescommissionen for de Dvæstede samt deres og de Faldnes Familier modtog allerede i sin første Forsamling omtrent 15000 Rbd. i goddædige Gaver. Den anmodede den 8 alle dem; der havde modtaget Bidrag, førend den blev sat, at handle i Forening med den, paa det Understøt-

telsen i det Hele kunde blive planmæssig og sammenhængende. Det synes af den Kongelige Befaling til Commissairerne, som ikke de ædelmodige Gaver, der indkomme fra enkelte godgjørende Folk til Understøttelse for de Lidende, der i Fædrelandets Tjeneste have mistet deres Helbred og deres sunde Lemmer, ere bestemte til deres Forsørgelse allene i Fremtiden; heller ikke er det nok ret mange af Gavernes Villie, at der af deres Gaver skulde samles staaende Capitaler til disse Menneskers og deres Familiers Underholdning; thi hvo, der mister i Statens og Fædrelandets Tjeneste sin Helbred og gjøres udygtig til at ernære sig og sin Familie, har Krav paa hele Staten og Fædrelandet og ikke paa enkelt Mand; men formodentligen er det baade Kongens, Commissionens og de fleste af Gavernes Villie, at den Understøttelse, der indkommer nu, skal tilfalde dem saaledes, at de allerede nu høste følelige og klækkelige Frugter deraf. Vilde man endog antage, at der indkom et Par Tønder Guld for disse til Understøttelse fortjente og trængende Mennesker, og denne Capital paa almindelig Maade blev gjort frugtbringende for dem, saa maatte

der endda aabnes betydelige andre Risler for at bringe det saa vidt, at de blot kunde nyde en saadan Understøttelse, som den, der, ofte ved Drukkenskab eller andre Laster, har styrtet sig i Fattigdom, er tillagt af det almindelige Forsørgelsesvæsen, og hvad havde da disse brave Folk, fordi de have vovet deres Liv og opofret det høieste Gode, Mennesket nyder her i Verden, fordi de have opofret deres sunde Lemmer for Fædrelandet? Desuden betænke man, at der blandt disse Offere gives mange, som det ikke kan siges om, at de vare Frivillige. — Antaget, at der end ikke vare een iblandt ti, som anvendte, hvad der blev ham tildeelt, til sit Bedste, saa er det dog altid noget til deres Trøst, at de, vidende om deres Medmenneskers Gøddædighed, ikke see sig bedragne i deres Forventninger. De brave Mænd, der sidde i Commissionen, oversee vist eiheller, at mange af de Dvæstede og deres Familier, og mange af dem, der have mistet deres Forsørgere, trænge til en hastig Hjælp, om ikke deres Ulykke end mere af Næringsføger skulde forøges.

Det er en sand Glæde at see, hvorledes alle Stænder, høie og lave, Rige og Fattige, hver efter sin Tøne ved denne Leilighed kappes om med Belgjerninger at komme deres lidende og trængende Medmennesker til Hjælp. De Dvæstede i Almindelige Hospital, Frederichshospital, Søqvæsthuset og alle Syghusene tænkes der med yderste Varme paa. Den, der ikke har Tøne til at give andet, forsyner dem i det mindste med Cyapie; endog kogt Mad, Havresuppe &c. foruden mange Forfriskninger sendes der dem. Nogle Dvæstede, som ligge i Privathuse, have anmeldt deres Opholdssted. Ufeilbarligen blive ei heller disse og saadanne glemte.

Fra Søqvæsthuset blev der den 9de April bekjendtgjort, at Fortegnelserne over de Dvæstede, som der ere indlagte, hænge til Estersyn i Søqvæsthuusgaarden. Dette har ikke den Nytte, som Bekjendtgjørelsen i Aviserne, da kun en liden Deel af de Dvæstede har hjemme i Kjøbenhavn, og deres fraværende Venner altsaa ikke kunne faae nogen Oplysning om dem af Publicationen i Søqvæsthuusgaarden.

Bed Subscription til Garnisonen paa Cronborg var der indkommet 155 Rd., hvoraf hver Underofficier fik 12 fl ., hver Artillerist 9 fl . og hver Musketeer 8 fl . Et Overstud derfra tilligemed en anden Gave i alt 20 Rd. er bestemt Enten efter den Mand af Garnisonen, der blev ihjelslaget ved den Engellske Flaades Passage forbi Cronborg. Helsingørs Indvaanere have ogsaa desuden givet adskillige Levnedsmidler til Garnisonen.

Til Understøttelse for det borgerlige Artillerie have adskillige ædelmodige Folk forenet sig. Det første ugentlige Bidrag for dem udgjorde 225 Rd. Desforuden var der i Gaver indsendt til Corpsset 70 Rd.

Den 9de April passerede en Engellsk Lugger og en Engellsk Kutter Cronborg. Den sidste ferte intet Flag, men blev ved en 36 Pundiger, som han fik for Boven, tvungen til at vise det. Ved Gilleleje laae der to og ved Hornbæk een Engellsk Fregat. Den sidste havde om Natten været til Seils med Lanterne i Toppen. Ved Snekkesteen havde man opfisket en svær Mast.

Fiendtlighederne ere nu standse her for det første ved en Vaabenstilstand paa fjorten Uger. Resultaterne af de Underhandlinger, der have fundet Sted mellem den Danske Regjerings Committerede, Herr Generalmajor *Walter s d o r f* og Herr Generaladjutant *V i n d h o l m*, og den Engellske Admiral *Parkers* Committerede, Lord *Nelson* og Herr Oberstlieutenant *S t e w a r t*, ere følgende:

1) Fra den 9de April skulle alle Fiendtlighederne ophøre mellem Admiral *Parkers* Flaade og Kjøbenhavn, alle vore armerede Skibe herpaa Nheden og i Havnen og alle de Danske Der Jylland indbefattet.

2) De Danske armerede Skibe og Fartøier skulle forblive i den Tilstand de nu, i Henseende til deres Armering, Equipering og findtlige Position, befinde sig, og Neutralitetstractaten være uden for Dannemarks Deeltagelse, saalænge Vaabenstilstanden staaer ved Magt. Derimod skulle Kjøbenhavn, alle vore Skibe og Fartøier og alle Kysterne af Dannemark være befriede imidlertid for alt Angreb af denne Engellske Flaade, og ethvert Skib af samme være forbudet paa Canonskud at

nærme sig de Danske Skibe eller Fæstninger paa Kjøbenhavns Kied. Dog er det de Engelske Fartøier tilladt at seile frem og tilbage i Kongedybet.

3) Fremdeles betrygger denne Waabensstilstand Danmark og Kjøbenhavn for Angreb af nogen anden Engelsk Somagt.

4) Er det Admiral Parkers Flaade betinget at forsyne sig i Kjøbenhavn og paa Kysterne i Danmark med alt, hvad den maatte behøve til sin Besætnings Helbred og Forfriskning.

5) Skal Admiral Parker, mod Beviis af Regjeringen her, aflevere alle de af Kongen af Danmarks Undersaatter, som befinde sig paa den Engelske Flaade; ligesaa skal den Danske Regjering give Beviis for de Saarede, som efter Slaget ere tilladte at komme i Land, paa det Engelland, om Fiendtlighederne igjen skulde begynde, kunde gjere Fordring paa Danmark for samme.

6) Maa ikke den indenlandske Handel paa de forbemeldte Danske Kyster forstyrres af noget Brittisk Skib, saalænge Waabensstilstanden er i Kraft.

7) Waabensstilstanden skal vedvare uafbrudt i fjorten Uger paa begge Sider og derefter, inden Fiendtlighederne begynde, opsiges fjorten Dage forud af den af Magterne, der finder for godt.

Denne Waabensstilstand er altsaa udløben den 16 Julii, hvorefter Fiendtlighederne, hvis den da opsiges, kunne begynde igjen den 30 Julii.

Man har forsikret hinanden om, at Vilkaarene, som Waabensstilstanden er indgaaet paa, skulle ved alle Leiligheder, for at afsværge Anledning til Tvistighed og lette Midlerne til at fornye Enighed og god Forstaaelse mellem Danmark, fortolkes paa den liberaleste og redeligste Maade; og Afsværgelsen for Kjøbenhavn af de ødelæggende Virkninger, som Fiendtlighedernes Fortsættelse mod samme kunde have til Folge, har været iblandt de Bevæggrunde, der have bestemt Admiral Hyde Parter til at indgaae denne Waabensstilstand. Et den vil nu lære os, hvor liberal Engelland uden for de Grændser, Waabensstilstanden strækker sig til, vil være imod os,

De Danske, som have været paa de Engelske Skibe og som efter denne Convention ere komne i Land, have udgjort et langt større Antal, end man havde ventet; man siger nemlig 1600!

Goddadigheden mod de Saarede og deres og de Dodes Familier vedvarer. Til Commissionen var inden den 8 April indkommet foruden, hvad der forhen er anmeldt, 3943 Rbd. 3 Mk. Ligesaa havde hendes Kongelige Hoighed Kronprindsessen givet Commissionen Anviisning paa 1200 Rbd., og Herr Etatsraad de Conink erklæret, at han vil skænke 10000 Rbd. til Opdragelse for de Børn, som i Slaget have mistet deres Fædre. Af de anførte 3943 Rbd. 3 Mk. har Herr Agent Duntzfeldt givet 1000 Rbd., Hr. Capitain Rosfeld og Herr Kammerjunker Stamppe hver 500 Rbd., Hr. Grosserer Niels Broch 100 Rbd., tolv andre ogsaa hver 100 Rbd.; en afskediget Soldat ved Navn Rose 3 Mk. Maar en fattig Mand, en afskediget Soldat giver 3 Mk., saa giver han useilbarlig i Forhold til sine Omstændigheder langt mere end den rige Kjobmand, der giver 100 Rbd. Maaskee afsnapper han sin Mund, maaskee hunger

han for at kunne affee en saadan Gave. Hans Edelmødighed kan vist staae ved Siden af Herr Grosserer Niels Brochs og flere andres.

Efter videre Anmeldelse af Commissionen var den 8de April indkommet 1385, hvoraf en Anonym havde givet 1000 Rd. Siden den Tid er der indkommet mange flere betydelige Gaver. For en Borgerfang af Præsten Herr Pave ls var der indbragt til samme Bestemmelse 176 Rd.

Hospitalerne ere blevne saa rigeligen forsynede med Chapie, at nogle af dem have frædet sig mere. Selv de Kongel. Prindsesser have sørget for de Dvæstede med denne Fornødenhed.

Den 10de April blev Borgerkabet afløst af Garnisonen paa de Bagter, det under Urolighederne havde besat.

Den 13 April gik nogle af de Engellske Skibe til Sundet og andre til Østersøen. Dagen efter kom de fleste af de første tilbage igjen. De havde nemlig gjort en Tour til Helsingøer for at blive forsynede med Forfriskninger. De Skibe, der uden Tvivl agte sig til Østersøen, kan man endnu den 16de see ved Amager.

Af de Krigere, der faldt for Fædrelandets Forsvar, tilkommer Hr. Capitain Schrødersee endnu her at nævnes med et Par Ord. — Et af Skibene manglede Besætning og havde mistet sin Commandeur. For at paatage sig Commandoen over samme, kastede Capitain Schrødersee sig i et Fartoi med noget Mandskab, seilede ud og besteg Skibet. Men i det samme kom der en fiendtlig Kugle og bortrev ham tilligemed tre af hans Mandskab. Han var ikke længere i Tjenesten, og vovede sig altsaa ikke af Pligt i denne Fare.

En ung Solieutenant, Villemose, som havde Commandoen paa et af vore Smaaskibe, skal have lobet saa nær ind under eet af de Engelske Krigsskibe, at dette ikke kunde beskyde ham, og at man maatte udsende mindre Fartoir fra den Engelske Flaade for at forjage ham og befrie sig fra hans ubehagelige Manevrering med hans Cannoner. Admiral Nelson skal efter Slaget have beundret denne unge Sømands Mod og Dristighed.

En Officier paa et af Skibene fik en Streifkugle paa Læggen. Den var god, sagde han,

det skal Du min Sjæl faae betalt; sprang hen til Canonen, laadede den, fyrede den selv af, og gjorde, siger man, god Birkning med den.

Til Beviis paa, hvor ubeskeden den laare Folkelasse, allene for at anbringe et Indfald, undertiden viser sig, kan man anføre følgende Anekdote, der dog imidlertid kun grunder sig paa et blot Rygte. Da den Svenske Admiral Cronstedt var her i Staden, spadserede han engang med adskillige Damer og Cavaliere omkring ved Toldboden. En Matros, som ikke kunde finde sig i, at en Sømand havde Sporer paa, var saa uforstaaet at raabe til ham: Rid hjem og hent Din Flaade istedet for at gaae her og spanculere. Til Lykke forstod nok ikke Admiralen Matrosdansk.

Dannemark har ved denne Leilighed lært at kjende Engellands store Helt Nelson. Han var vor Angriber, han var sin Flaades Fjedsmagler. Formodentlig er han ikke slettere Statsmand end Admiral. Sin Liigkiste fører han med sig, den er gjort af Masten paa det Franste Admiralskib, som ved Abukir sprang i Luften, og han an-

seer uden Tvivl sit jordiske Gjemme for een af de Trophæer, han som Krieger har samlet sig.

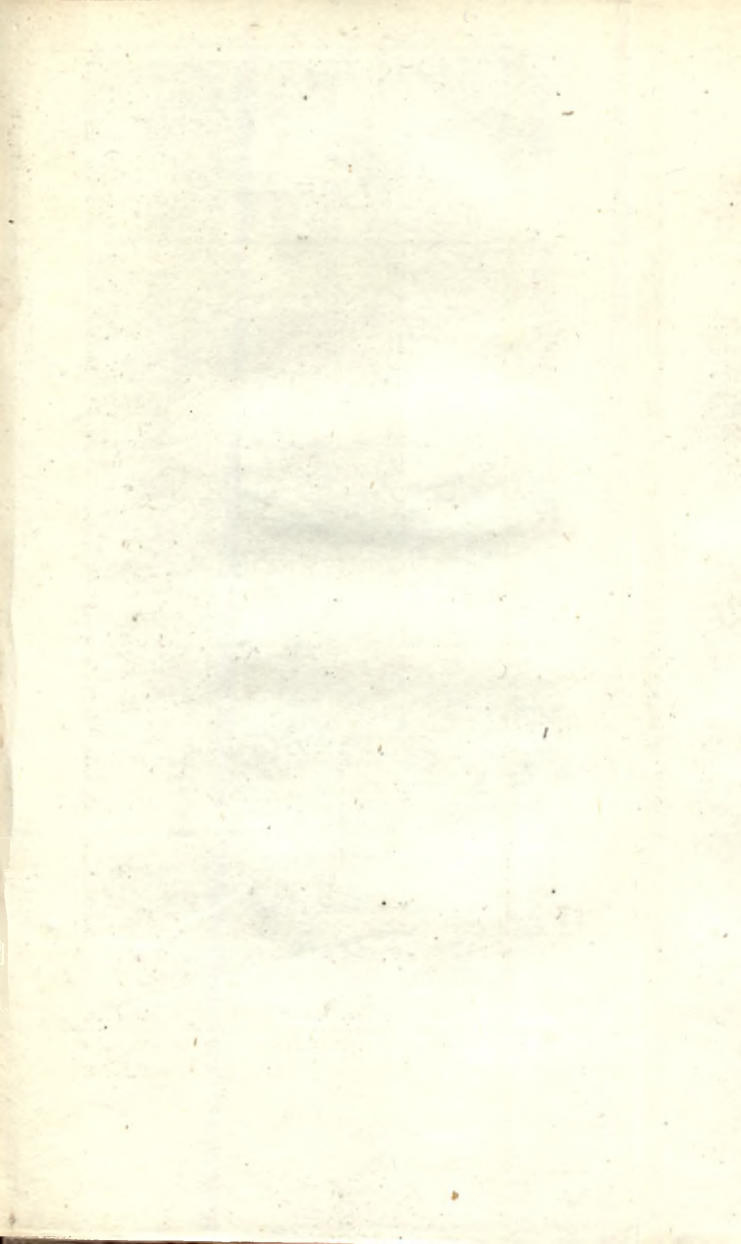
Det vil maaskee ikke være uinteressant for os at blive lidet mere bekendte med Lord Nelson, allerhelst da nogle, især af Alminen, tillægge ham et urigtigt Fødeland.

Han er født i Engelland i Grevskabet Norfolk, og han gaaer nu i sit tre og fyrgetyvende Aar. Hans Fader er Præst og lever endnu. Han tiltraadte som Barn den Engelske Søkrigstjeneste og blev ansat som alle unge Mennesker, der agte at blive Officierer paa den Engelske Flaade, til Midshipman. I sit femtende Aar gjorde han med Lord Mulgrave en Opdagelsesreise til Nordpolen. I sit nittende Aar blev han Lieutenant, i sit eet og tyvende Aar Capitain. Han givtede sig tidlig med en D. Nesbits Enke.

Allerede i sit tre og tyvende Aar havde han Commando over en Fregatflaade, som havde sin Station ved Leevardeerne. Efter at han havde nydt nogen Røglighed i sin Families Skjød, fandt Engelland under den Franste Revolutionstrig det fornødent at bruge ham i Middelhavet. Sit ene

Die mistede han for syv Aar siden i Bastias Bes-
 leiring. I Slaget mellem St. Vincent og Spa-
 nierne blev Nelsons Skib angreben paa eengang
 af to større Skibe. Han stod sig mod dem, an-
 trede det ene af dem, fratog den Spanske Admi-
 ral hans Kaarde, og blev af Regjeringen udnævnt
 for denne Kjekhed til Contreadmiral. Sin Arm
 mistede han i Angrebet paa Teneriffa. Slaget
 ved Abukir har kronet alle hans Sejervindinger.
 Viceadmiral blev han, da man udnævnte ham til
 at aflægge Norden sit Besøg.

Söe Slaget paa Kiöbenk

1. Blokskibet Prövesten 68 Kanoner. 2. Blokskibet Wagrien 52 Kanon. 3. Cava
 6. Præmten Svarfiskan 18. Kan. 7. Bloksk. Kronborg 22. Kan. 8. Skiöt Præm: Hagen 1.
 12. Flaade Batterie 24. Kan. 13. Orlogskibet Sjælland 70. Kan.

Frédéric Jac

avns Rehd, den 2^{den} April, 1801.

Marie Främen Rensborg 20. Kan. 4. Caval. Pram. Nyborg 20. Kan. 5. Bloksk. Ljllend 52. Kan.
 8. Kan. 9. Fregaten Elven 6. Kan. 10. Bloksk. Dannebrog 60. Kan. 11. Caval. Pram. Aggerhaus 20. Kan.
 14. Bloksk. Charlotte Amalia 26. Kan. 15. Skiöt Pram. Søeharten 18 Kan.

Den engelske Flaades Giennemga
1. Helsingöers Bj, 2. Cronborg Fæstning. 3. Helsingborg
6. Fire Bombardeer Gallioter, der wo

ang gennem Sundet d. 30 Martii 1801.
Bye og Taarn i Skaane 4. Sundet. 5. den engelske Flaade.
der Forbisøilingen kastete Bomber ind i Byen.

Søe Slaget d 2^{den} April 1801. paa a

1. Orlogskibet Holsteen 60 Kanoner, 2 Blokskibet Indfødsretten 64 Kan. 3. Fr.
 6. Batteriet Tre Kroner 66 Kan. 7 Blokskibet Elephanten 70 Kan. 8. Blokskibet 1
 11. Orlogskibet Danmark 74 Kan. 12 Orlogskibet Tre Kroner 74 Kan.:

J. Neumeier del. J. Neumeier sculp.

Den nordlige Side af Defensionen.

Fregatten Hjælperen 20. Kan.: 4. Kanonier Baade hver 2 Kan.: 5. Linnetten.
 Mars 64 Kan.: 9. Briggen Sarpfen 18 Kan.: 10. Briggen Nidelwen 18. Kan.:
 13. Fregatten Iris 40 Kan.: 14. Kastellet. 15. den engelske Flaade.